

Ha estat contractat a
URALITA el
subministrament de 77 quilòmetres
de tuberia per al complet provei-
ment d'aigües de la ciutat de
Granada

LA PUBLICITAT

ANY LI.—NUM. 17.258.—PREU: 10 CENTIMS
BARCELONA, DIJOUS, 1 D'AGOST DE 1929
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ, PLAÇA DE CATALUNYA, 8.—TELÈFON 14015
VALLS D'IMPRESSA: CARRER BARCELONA, 12 I 14.—TELÈFON 10005

Barbes difícils i delicades, que us
afalten encara amb sabó, adopten
la crema
"FAVORITE"
sentireu plaer i evitareu la irritació

CRONICA

Les vies del dret

El dejuni de política interior, al qual ja fa sis anys que estem sotmesos, ha dut com una de les seves conseqüències més felices que la nostra gent segueixi, cada dia amb interès creixent, la política internacional. I no és pas això el "provincialisme europeu" de què algú ha parlat. Perquè avui la vida internacional ja no és la relació entre subjectes de dret públic independents i sobirans: avui existeix, amb vida pròpia, una comunitat internacional, encara imprecisa en la seva estructuració, però que, dia per dia, elabora i replasma les seves normes jurídiques.

Passats els primers temps d'estricta liquidació de la guerra, és precisament aquesta tasca la que, a desgrat de la diplomàcia vell estil, caracteritza i valoritza l'activitat de la Lliga de les Nacions. Els XIV Punts del president Wilson, que tan amples esperances van fer concebre, tot i malmesos en el tractat de Versalles—no tant, però, com molts volien ni com molts més es complauen a proclamar—són tanmateix els fonaments del nou dret que l'esperit de Ginebra elabora. Aquesta elaboració, de la qual—perquè no fa gairebé i faramalla—molts no s'adonen, ha començat d'intensificar-se justament quan les circumstàncies ens han donat més lloc per seguir-la. Avui el futur dels pobles i dels Estats es juga al damunt de moltes taules. Ningú no té poder de tancar totes les portes i de cloure totes les finestres. El polític que no sabés adonar-se'n i que no veís que el món és molt més ample que l'hemicicle d'una Cambra, no mereixerien pas aquell nom.

Els departaments estances, que mai en política no han existit d'una manera absoluta, cada dia són més químiques. El món de demà està regit pels corrents jurídics que s'elaboren avui. Per això és interessant de conèixer-los; per això és reconfortant de veure'ls favorables a les idees que ens són cares; per això és útilíssim de col·laborar a llur formació.

Esguardar encara la vida internacional amb el prisma de les fòbies de la guerra, seria un pintoresc anacronisme. Adhuc si seguisin existint—que ja no existeixen—els dos blocs dels vencedors i dels vençuts, caldria comptar amb els altres. I qui són aquests? Són els pobles que tenen una tradició més llarga i més profunda de seny jurídic, de llibertat i de justícia: Holanda, Escandinàvia, Suïssa. Els són els qui, sense interessos propis de per mig i sense esguard d'afavorir ni Polònia ni Alemanya, s'han fet des del primer moment a l'Assemblea i al Consell de Ginebra capítols de les noves orientacions. L'actitud ha estat secundada pels Balcans—aquells petits pobles que en una lluita de dos fronts, contra l'Imperi i contra Alemanya, aconseguiren de fer-se independents a les acaballes de la guerra—i pels Dominions britànics. Avui també l'imperi, sota la pressió d'aquests i de l'opinió liberal i laborista, comença a emprendre el mateix camí. I encara l'opinió pública, que es manifesta en la Unió Internacional d'Associacions pro-Societat de les Nacions i en els Congrésos de la pau, igual que la més especiosa de política i de jurístics en la Unió Interparlamentària i en l'Associació del dret internacional, s'ha adherit als mateixos principis i ha creat l'atmosfera propícia a llur desplegament. Problemes de la pau que interessaven a tothom, no podien restar ofegats per una sèrie anecdòtica d'incidentes fronterers a l'orient d'Europa.

Un gran moviment d'opinió activa s'ha format i avança ràpidament. Un dels qui més hi ha contribuït, el professor d'Oxford Herbert Murray, antic delegat de la Unió Sudafricana i de l'Imperi Britànic a la Societat de les Nacions, ara fa tot just cinc anys no pensava donar-nos cap impressió optimista: no podia sospitar que la qüestió proposada per ell en 1922 esdevindria tan d'hora en punt neuràlgic de la vida internacional. D'aquest moviment d'opinió nosaltres no podem pas desinteressar-nos-en. El nostre deure era de col·laborar-hi activament. Així ha estat fet.

L. NICOLAU D'OLWER

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

EL FOC

Incendi i explosions a Toló
Toló, 31.—S'ha declarat un violent incendi en una manufactura de productes de piròtècnia naval. En un dels magatzems de l'edifici hi havia set obusos molt grans, que explotaren i produïren danys molt importants i el consegüent pànic en tot el veïnat.

Fins ara és de poca importància que hi ha hagut dos ferits.—Fabra.

EL COMUNISME ES UNA QÜESTIO DE GUST

Tours, 31.—Un forner que treballava amb el seu amo va agredir-lo sense cap motiu, clavant-li un gabinet al pit. Li produí una ferida que li ocasionà la mort.

Davant el comissari, on ha estat dut després de la seva detenció, ha declarat que l'havia mort perquè sentia necessitat de matar algú que li fos desagradable, i ensem amb la manifestació de les seves idees comunistes.—Fabra.

Detall d'una finestra de la façana gòtica de la Casa de la Ciutat, la restauració i ampliació de la qual ha estat realitzada pels arquitectes principals senyors Florensa, Folguera i Vilaseca, amb la col·laboració del director de l'Arxíu Històric Municipal, senyor Duran i Sanjaume.

FULL DE DIETARI

UN ALTRE PUNT DE VISTA

Acabo de fullejar un llibre que duu aquest títol suggestiu: "Por que el español no ha llegado a más". Autor: Ramon Latre. No totes les seves afirmacions persuaden immediatament, però gairebé totes traspunten sentit comú i dolor intel·ligent. No es perd el temps llegint-lo.

Naturalment, el seu punt de partida és pessimista, i germà o cosí-germà del que varen adoptar Joaquim Costa i Macias Picavea. Coincideix amb aquell ("escuela y despensa") a donar una importància cabdal a l'alimentació. Per al senyor Latre el poble hispànic és, en general, un poble mal nodrit i gairebé famelic. I així com Guizot cridava als seus concitadans: "Enrichissez-vous!", el senyor Latre els crida: "Alimentez-vous!". A no parlar també la seva condemna del vegetarisme forçat de bona part de la població i el seu elogi dels carnívors.

I és que el senyor Latre, contra la idea més vulgaritzada, opina que Espanya no és, ni pot, ni ha d'ésser, un país agrícola. Des de la terra fins al clima, des de l'orografia fins a la hidrografia, tot hi és contrari al conreu. Ell, resoltament, decantaria tothom cap a l'industrialisme.

Amb alimentació, indústria i cultura, l'espanyol deixaria de pertànyer al sexe femení i es masculinitzaria. El regnat, avui absolut, de les dones, o millor dit, de llur psicologia, hauria arribat a la seva fi.

Per al senyor Latre, doncs el problema no és de revifar un poble al temps plebèric i dominador, sinó de treballar per vitalitzar un poble sempre atut i dominat.

Aquest punt de vista, si no vigorosament original, té prou novetat perquè promogui un seguit de reflexions insòlites.

CARLES SOLDEVILA

Turistes poc recomanables a El Escorial

El Escorial, 31.—En les primeres hores d'aquesta tarda s'ha descobert el robatori d'un quadre dels que figuren en el saló de porcellana fina de la Caseta del Príncep d'aquest Reial estatge.

Un grup de turistes recorria el Palau. Els acompanyava un interpret.

Sembla que en arribar a aquella sala entretingueren el dependent demanant-li certes explicacions. Mentrestant, un dels excursionistes ha arrencat el quadre, que era de petites dimensions i l'ha amagat, emportant-se'l en sortir.

Immediatament s'ha donat compte del fet a les autoritats.

Sembla que hom ha vist un dels turistes sortir precipitadament i entrar en una botiga que hi ha davant de la porta del jardí del Príncep, prop de l'estació.

En aquest establiment ha demanat que li permetessin passar al lavabo i ha amagat el quadre, puix que s'ha donat compte de l'advertiment del robatori.

Poca estona després ha estat detingut aquest individu, així com també els excursionistes.

Són aquests un senyor d'aspecte respectable, un jove, que ha resultat ésser l'autor del robatori, i dues senyorettes.

La guàrdia civil ha posat a disposició del jutjat els detinguts, però fins ara no s'ha pogut prendre declaració ja que només parlen angles.

Els altres excursionistes i l'interpret foren posats en llibertat.

El succés ha estat objecte de molta comentaris.

El quadre ha estat restituit al seu lloc.

COMUNISTES A L'IMPERIAL

Un autòmbus a la Direcció de policia de Londres

Londres, 31.—Uns quants comunistes de tots dos sexes han pujat a un autòmbus dels que fan servei a aquesta capital i han ocupat els seients de l'imperial, negant-se a abandonar-los.

En vista de l'actitud dels comunistes, l'autòmbus ha estat conduït a la Scotland Yard on, després de llargues discussions i de vèncer grans dificultats, la policia ha arribat a aconseguir que els comunistes abandonessin el vehicle.

Temporal al llac Ontario

Londres, 31.—Segons notícies que rep el "Times" procedents d'Ottawa, al llac Ontario s'ha desenvolupat una terrible tempesta, a conseqüència de la qual han mort vint persones.—Fabra.

Capbussar-se en la natura

Allain Gerbault va arribar a L'Havre amb una petita cabellera d'anacoreta. El mateix minyó de barberia que el va atendre, em féu objecte—mal m'està el dir-ho—d'anàloga operació; i, com és natural, no va saber estar-se de comunicar-me algunes confidències de l'Home Tot Sol en les Mars. Va insistir, sobretot, en les nits insomnes de Gerbault, dins la seva closca de nou (el *Firecrest*) que mesura 2 m. 60 en la seva més gran amplada: en els seus sis mesos de cellista de boires, de fosforescències, de serenitat. Recorregué 37.000 milles en un velar gairebé portàtil, d'un sol pal, i quina immersió en la secreta intimitat de la natura! Una gesta només possible que per un extraordinari refinament de civilització, i per induccions de pura literatura.

Aquesta "suma i ordre de les causes i efectes en el temps i l'espai" que anomenem natura, no és un concepte adequat per a una ment primitiva; ni anar rabejar-se en la natura física és altra cosa que cercar una alternativa—amb vistes al repòs, l'enervament i l'equilibri—a determinades "sofisticacions" d'un estat social ja ben complex. Ni el salvatge, ni certa homes allats per a fer-nos servir, com els pastors i els guaites de far, no es proposen de viure en comunió amb l'espontaneïtat de les forces i els fenòmens naturals. Al salvatge el destria la cautela, als altres la inexorabletat d'una llei econòmica. La veritat és que hom vol capbussar-se en solitud pintoresques només quan ha arribat a concebre, per oposicions superficials de paraules abstractes, que la societat és antagònica de natura.

Gran illuïó, cap estil de vida no pot ésser antinatural. I cap solitari de mena benfactors com el Príncep, de Shakespeare, o de geni agrenc com l'Alceste, de Molière, no pot allunyar-se de la societat sinó per un impuls rebut d'ella, i important-se'n, tanmateix, en una forma o altra l'acumulador d'energia social que nomenem cultura.

No és pas estrictament necessari, em penso, de córrer a l'hermà, de fugir a les vastituds oceàniques, per refer-se del tracte realment una mica abusiu dels homes. Hi ha possibles entotsolaments encara més exquisits que el d'una canoa o una cova, adhuc en carrers populosos, en cafès congestionats, en festes majors delirants. O Roma o el desert, deia Sant Jeroni: però de Roma podrien fer-ne un desert, i no pas inversament. Poden ésser essencialment un Robinson Crusoe fins i tot en una casa de dispeses. I insisteixo a no perdre de mira la ciutat, perquè la solitud no és un bany benèfic i un jac diví sinó després de la companyia.

Reconec el coratge, l'aptesa marítima, l'excellència esportiva d'Allain Gerbault. Però crec en ell com a realitzador d'una performance estúpida, no pas com a suggeridor d'un alliberament sublim. El seu real heroisme és probablement nat de la seva increïble timidesa i nodrit per ella: Gerbault és tan tímida que no té altre recurs que ésser solitàriament heroi. La seva sensibilitat està inflada pels seus antecedents tuberculosos i per la lectura dels lírics i de R. L. Stevenson, el seu autor predilecte; i el seu concepte de la solitud resulta sobretot llibresc. L'entotsolament no ha d'ésser, al meu jut, ni exclusiu ni difícil. Un home d'alt esperit i de seny robust pot repetir d'una manera ben senzilla i tan freqüent com vulgui el truc famós de les rondalles, de fer-se invisible tot posant-se un anell o bé dient una paraula convencional.

JOSEP CARNER

La revo'ució ja és a Londres

No hi ha espectacle més estimulant—o més aclaparador, va a temperaments—que la lectura simultània de les publicacions del nostre país i de qualsevol altre país capdavanter. Si el lector no és una simple màquina d'engolir sensacions i imatges, si reacciona normalment davant de cada fet o de cada idea, la comparança és inevitable. Quin terrible exercici el de comparar els nostres problemes i les nostres preocupacions amb els dels Estats Units, o amb els d'Anglaterra, o amb els de la mateixa França! Terrible, però instructiu. Només a còpia d'una comparació inexorable pervenim a la consciència de la nostra veritable situació.

Una vegada més me'n donava ahlir, davant el gran enrenou que alça a Europa i a Amèrica la qüestió del cinema sonor i del cinema parlat. Tot-hom, en els països vivents, s'adona que som a la vèltia d'una revolució de proporcions imprevisiblement vastes. Arreu es comprova un alany dolorós de desxifrar l'enigma, d'endevinar la posició que cal prendre, les conseqüències per al teatre, les conseqüències per al music-hall i per al cinema mut.

Aquí a penes una nota escauadora, un comentari de tercera mà, naufragant en l'onada de la propaganda comercial. Tenim molts cinemes, massa el nemes i tot, però gairebé ningú té esma de dir una paraula sobre un esdeveniment que ha de capgirar tots els organismes de l'espectacle. Donem la impressió—exacta sense dubte—que és un problema que no depèn de nosaltres. La solució vindrà de fora i nosaltres ens hi haurem d'adaptar sense badar boca.

Tanmateix és una passivitat excessiva. Els francesos, molt més ben preparats que nosaltres per a la lluita, no es formen gaires il·lusions. Però reflexionen, esbrinen, teoritzen. Els anglesos, davant un problema més simple, puix que parlen aproximadament la mateixa llengua que els americans i tenen darrera seu un vast imperi, han entrat resoltament en la revolució. A Londres es projecten a hores d'ara molts films sonors i molts films parlants. La temporada vindrà no hi restarà cap sala sense la seva instal·lació fono-cinematogràfica.

Perquè una cosa comença a ésser evident: qualsevol que sigui la vàlua artística del cinema parlat o del cinema sonor—i soc dels que segueixo suposant la inferior a la del cinema silenciós—l'allau és inevitable. D'instint no és la qualitat estètica la que decideix aquests litigis davant el tribunal de la multitud. De moment el preu elevat del nou espectacle podrà establir una barrera; però davant l'enginyeria moderna l'abaratiment de la producció és sols una qüestió de temps. D'aquí a pocs anys la pel·lícula sonora i la pel·lícula parlada (talkies), al costat del teatre cinematogràfic (és un fet la troballa de la profecció estereoscòpica, és a dir, de les imatges en relleu), hauran envaït el món.

I per a nosaltres el punt al·ludit és aquest: ¿si ja dins el cinema silenciós, d'una tècnica més fàcil i d'un cost més econòmic, no representàvem res, que representarem dins aquestes noves modalitats de l'espectacle mecànic?

A primera vista, els idiomes constituiran una frontera a la difusió de les pel·lícules parlades i del teatre mecànic. Però, no cal ésser profeta per preveure que els països que parlen idiomes poc escampats o escampats per territoris pobres, hauran d'empassar-se les imatges sense acompanyament de paraules, és a dir, les edicions mutilades dels films parlants americans o alemanys, o admetre bonament un idioma estranger. O deixar-se colonitzar o aprofitar el rebuig.

I encara per als països que posseeixen un idioma intercontinental però que manquen de capitals o de preparació tècnica—o de les dues coses alhora—l'avenir no és massa rialler. Els ianquis no deixaran de formar companyies estrangeres capaces de satisfer, a base de films més econòmics que els destinats al consum anglo-saxó, les necessitats elementals dels països al·ludits. No serà tampoc invenciblement que es generalitzi arreu del món el costum de mantenir sales de projeccions consagrades als films americans i freqüentades per les élites que coneixen la llengua de Shakespeare, més o menys reformada pels descendents de Washington. No fa gaires dies un hispano-americà concipia ja confessava que al Nou Continent l'anglès assolí ràpidament la mateixa categoria magistral i imperial que el llatí durant l'Edat Mitjana. A l'Extrem-Orient, a l'Índia i a l'Oceania passa el mateix.

L'òpera, i sobretot l'òpera i la sarsuela que en aquests darrers temps per culpa de l'encariment de les orquestres i de les exagerades pretensions dels divos patien una efectiva decadència, rebran una injecció d'energia... però a canvi de quins trasbalsos i de quines catàstrofes! Una sola representació perfecta—és un dir—convenientment filmada, és projectada en relleu i amb el sincrònic acompanyament del cant i l'orquestra a mil salts, alhora. Desapareixen les

restarà cap sala sense la seva instal·lació fono-cinematogràfica.

Perquè una cosa comença a ésser evident: qualsevol que sigui la vàlua artística del cinema parlat o del cinema sonor—i soc dels que segueixo suposant la inferior a la del cinema silenciós—l'allau és inevitable. D'instint no és la qualitat estètica la que decideix aquests litigis davant el tribunal de la multitud. De moment el preu elevat del nou espectacle podrà establir una barrera; però davant l'enginyeria moderna l'abaratiment de la producció és sols una qüestió de temps. D'aquí a pocs anys la pel·lícula sonora i la pel·lícula parlada (talkies), al costat del teatre cinematogràfic (és un fet la troballa de la profecció estereoscòpica, és a dir, de les imatges en relleu), hauran envaït el món.

I per a nosaltres el punt al·ludit és aquest: ¿si ja dins el cinema silenciós, d'una tècnica més fàcil i d'un cost més econòmic, no representàvem res, que representarem dins aquestes noves modalitats de l'espectacle mecànic?

A primera vista, els idiomes constituiran una frontera a la difusió de les pel·lícules parlades i del teatre mecànic. Però, no cal ésser profeta per preveure que els països que parlen idiomes poc escampats o escampats per territoris pobres, hauran d'empassar-se les imatges sense acompanyament de paraules, és a dir, les edicions mutilades dels films parlants americans o alemanys, o admetre bonament un idioma estranger. O deixar-se colonitzar o aprofitar el rebuig.

I encara per als països que posseeixen un idioma intercontinental però que manquen de capitals o de preparació tècnica—o de les dues coses alhora—l'avenir no és massa rialler. Els ianquis no deixaran de formar companyies estrangeres capaces de satisfer, a base de films més econòmics que els destinats al consum anglo-saxó, les necessitats elementals dels països al·ludits. No serà tampoc invenciblement que es generalitzi arreu del món el costum de mantenir sales de projeccions consagrades als films americans i freqüentades per les élites que coneixen la llengua de Shakespeare, més o menys reformada pels descendents de Washington. No fa gaires dies un hispano-americà concipia ja confessava que al Nou Continent l'anglès assolí ràpidament la mateixa categoria magistral i imperial que el llatí durant l'Edat Mitjana. A l'Extrem-Orient, a l'Índia i a l'Oceania passa el mateix.

L'òpera, i sobretot l'òpera i la sarsuela que en aquests darrers temps per culpa de l'encariment de les orquestres i de les exagerades pretensions dels divos patien una efectiva decadència, rebran una injecció d'energia... però a canvi de quins trasbalsos i de quines catàstrofes! Una sola representació perfecta—és un dir—convenientment filmada, és projectada en relleu i amb el sincrònic acompanyament del cant i l'orquestra a mil salts, alhora. Desapareixen les

COMENTARI

Ciència i fe

Suficientment desacreditat el truoc del serpent de Mar com a tema estiuenc, *Comoedia* ha obert una enquesta sobre un tema molt elevat. Podria *Comoedia* preguntar a unes quantes personalitats que pensen de l'esdevenidor de l'art negre o quina és la ballarina de París que té un perfil de cama més correcta. *Comoedia* ha escollit un tema molt vell i que té la virtut d'enllagar les dues qüestions que més preocupen a la humanitat: la ciència i la fe. "La religió davant la ciència", aquest és el tema que el diari de Gabriel Alphonse ofereix als seus lectors com a punt de meditació a l'hora ensopida de les vacances.

El qui va inventar l'acoblament d'aquests dos mots ciència i fe, hauria estat un excel·lent empresari d'una barraca de lluita de galls. Aquest tema hauria pogut provocar anys enrera una Babel.

Seria curiós i podria fer una bona tesi doctoral estudiar l'origen de la proposició o de la frase: "harmonia entre la ciència i la fe". Probablement la frase és el resultat de certes campanyes negant aquesta harmonia. En temps relativament moderns, Voltaire es va distingir carcant "gaffes" científiques a la Bíblia. Això va permetre a Voltaire fer una mica els gegants i posar en evidència que els coneixements històrics i geogràfics del seu temps eren molt deficients. Voltaire, però, sense adonar-se'n, va crear una ciència nova, va donar-li almenys una gran empenta, la de la interpretació dels llibres de la revelació.

Aquesta ciència nova, la de l'harmonia entre la ciència i la fe, té el seu camp d'activitat més important en la interpretació de l'Escriptura. No sembla que ningú pretengui exigir a la ciència la demostració dels dogmes—frase completament paradoxal—, perquè els dogmes—diria jo ara si m'assegurés—que no hi donaren una interpretació guerra—ja són fets per a no ésser entesos. Aquesta activitat escripturística ha demostrat que poden conciliar-se amb la ciència certs punts dels llibres bíblics escrits en una època que s'arribava fàcilment al sublim literari amb elements literaris molt primitius. No costa res, per exemple, d'acceptar que el mot dia, en parlar-se de la creació del món, equival científicament a un període de milions d'anys. Aquestes concessions no repugnen gens, ni contradueixen el fet de la revelació. Per altra part, la Bíblia, obra que ha sofert moltes transcripcions, no pretén d'ésser l'art d'aprendre totes les assignatures en deu dies.

Quan es parla, doncs, de l'harmonia entre la ciència i la fe, si no es va a casos concrets la frase no vol dir res. El tema, tal com el planteja o el ressumeix *Comoedia*, ofereix la tara de la inutilitat, la incommutat de la disputa en terreny vague. I en aquest terreny pot semblar que tots els opinants tinguin raó, com succeeix en l'enquesta de *Comoedia*. Cal, però, fer constar, i això és un signe del temps, que el tema, que havia permès durant el segle passat que uns quants apòlogues escriuissin llibres plens de discursos sense sistematització científica, ja no interessa a ningú. Homes com l'inventor Georges Claude, el novel·lista Farrère i un polític com Gabriel Hanotaux us responen que "la ciència no té res a veure amb les coses de la consciència", que "l'Església és una cosa i la ciència una altra", i, com l'ex-ministre d'Afers estrangers Hanotaux, que "l'Església no té res a tmer de les recerques científiques, ni de la veritat". Hi ha, és clar, homes com l'escriptor René Béhaine que diuen tot el contrari. Però cal consignar que atene i homes irreligiosos admeten que la ciència i la fe no es barallaran mai. Cinquanta anys enrera aquests homes haurien respost unànimement d'una manera ben diferent. És per això que *Comoedia*, exhumant aquest debat inútil, ha fet una feina útilíssima.

La sensibilitat moderna admet coses que anys enrera semblaven impossibles. Admet—com ve a dir Farrère—que la fe no atrofia la intel·ligència, i també que un creient pot tenir idees socials i polítiques gens conservadores.—M. B.

ELS ARMAMENTS NAVALS

La qüestió de la paritat britànico-nordamericana

Washington, 31.—En una lletra adreçada a Mr. Crutt, comandant nacional de la Legió americana, diu el president Hoover que la paritat en els armaments navals amb la Gran Bretanya, és considerada per les autoritats navals americanes com una garantia suficient per a la defensa dels Estats Units.

Aquesta eventualitat, afegeix, és tot el que cerca Amèrica.—Fabra.

MYSELF

Detall d'una finestra de la façana gòtica de l'Ajuntament

TEULA, CAIRONET, RAJOLES
ceràmica en general per a edificacions
a la casa

COSME TODA

Fàbrica: Hospitalet-Magatzem: Ferlandina, 71
BARCELONA

ASPECTE DEL CEL A L'AOST, ALS 40° DE LATITUD NORD
DIA 15 A 21 H. 25 M.—DIA 25 A 30 H. 46 M.

NOTA ASTRONÒMICA PEL MES D'AGOST

SOL.—Ascensió recta a les 12 h. temps mitjà de Greenwich...
LUNA.—LN a Leo el dia 5 a les 12 h. 40 m. CC a Escorpió el 12 a les 12 h. 40 m. LP a Aquari el 19 a les 12 h. 40 m. CM a Gèminis el 26 a les 12 h. 40 m. Les seves con- junccions amb els planetes se succee- xen l'ordre següent: el dia pri- mer Júpiter a les 0 h., el 2 a amb Mercuri a les 3 h., el 5 a amb Mercuri a les 6 h., el 6 a amb Neptú a les 6 h., el 7 a amb Mart a les 17 h., el 13 a amb Saturn a les 5 h., el 23 a amb Uràus a les 19 h., el 28 novament Júpiter a les 14 h., el 31 a amb la 16 h. Perigee, el 3 a les 16 h., el 31 a les 23 h.; el 16 a les 3 h.

MERCURI.—AR (ascensió rec- ta) a les 9 h. 25 m., 10 h. 36 m., 11 h. 47 m. D (declinació): +17° 1', +17° 4', +17° 44'. P (pas): 12 h. 31 m., 13 h. 13 m., 13 h. 22 m. Pràc- ticament invisible, per la seva proxi- mitat amb l'"astre rei", amb el qual està en conjunció el 31 del mes anterior. Màxima latitud boreal he- miàctica, el dia 2, a les 0 hores. Conjunció amb Neptú, el dia 17, a les 19 hores. En el nodus descen- dent.

VENUS AR: 6 h. 1 m., 6 h. 30 m., 6 h. 50 m. D: +21° 24', +21° 28', +21° 37'. P: 9 h. 7 m., 9 h. 16 m. Visible des de tres hores abans de la sortida del Sol, traslla- nsa des de JI Geminorum fins a Delta Cancri.

MART.—AR: 11 h. 23 m., 11 h. 44 m., 12 h. 9 m. D: +4° 50', +2° 44', +0° 22'. P: 14 h. 29 m., 14 h. 31 m., 13 h. 56 m. Visible, en co- mparar la nit (fins a les 21 h. al hemisferi nord) fins a les 20 h. al hemisferi sud, marcant de Signa- ta Gamma Virginis. En con- juncció amb Beta Virginis el dia 15, a les 21 hores. (Mart distarà no- vament el cap de l'any.)

JUPITER.—AR: 4 h. 38 m., 4 h. 44 m., 4 h. 50 m. D: +21° 20', +21° 34', +21° 42'. P: 7 h. 44 m., 7 h. 11 m., 6 h. 38 m. Visible des de la nit prop d'Epsilon Tauri.

SATURN.—AR: 17 h. 36 m., 17 h. 34 m., 17 h. 34 m. D: -22° 19', -22° 14', -22° 16'. P: 20 h. 19 m., 19 h. 59 m., 19 h. 19 m. Vi- sible, durant la primera meitat de la nit (a l'últim del mes arribarà a la latitud dels 24 hores), prop d'Up- siilon Ophiuchi. Estacionari el dia 30 a les 0 hores.

URANUS.—AR: 0 h. 42 m., 0 h. 42 m., 0 h. 41 m. D: +3° 47', +3° 42', +3° 36'. P: 3 h. 50 m., 3 h. 10 m., 2 h. 29 m. Visible, des de les primeres hores de la nit (22 h. 40 m.), entre 20 Ceti i Delta Pis- cis.

NEPTU.—AR: 10 h. 11 m., 10 h. 12 m., 10 h. 14 m. D: +11° 45', +11° 45', +11° 38'. P: 13 h. 12 m., 12 h. 39 m., 12 h. 1 m. Gai- rament invisible (els últims dies s'a- pararà amb el sol) encara molt pro- xim a Leonis. En conjunció amb Júpiter el dia 11, a les 19 hores. Conjunció amb el Sol el 24, a les 20 hores. L'apogee, el dia 22, a les 5 h.; l'afogee, el dia 22, a les 5 h.; l'afogee pas per l'apogee tindrà lloc el dia 22 de maig de l'any 2004.

OCULTACIONS.—Al centre de la Península (segons l'Anuari de

NOTICIA

LA PUBLICITAT

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ

	PREU
Barcelona mes	750
Península Ibèrica, trimestral	750
Amèrica Llatina	750
Altres països	850

SERVEI METEOROLÒGIC DE CATALUNYA

Situació general atmosfèrica d'Eu-ropa a les set del dia 31 de juliol de 1999:

Una important depressió atmosfèrica envaeix la meitat septentrional de l'occident europeu amb forts vents de l'oest i sud-oest i mar molt agitada a les Illes Britàniques, Canal de la Mànega i oest de França.

Plou a Irlanda i Anglaterra, i s'estén el cel cobert fins a l'Europa Central.

Les altes pressions de l'Atlàntic s'han retirat envers el sud davant les costes de Portugal.

A la Península Ibèrica fa bon temps en general, si bé a Galícia predomina el mal temps.

Estat del temps a Catalunya a les vuit:

A tota la zona costera des de Cap Begur fins al camp de Tarragona, s'observen boires altes.

A la resta de la regió el cel està serè i predominen els vents del quart quadrant.

Durant les darreres 24 hores es registren màximes de 35 graus a Girona i Serós, de 34 a Seia i Trep i de 33 a Barbastro.

Les mínimes d'avui han estat d'11 graus a Adrell i Estangento i de 12 a Cabdella.

Per eines i projeccions.

OUYAS: Portal de l'Angel, 29

Sabó Zotal

El millor per a afaitar-se

OBSERVATORI METEOROLÒGIC DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA

Dia 31 de juliol.

Hores d'observació: 7, 13, 18.

Baròmetre a zero i al nivell de la mar: mil·límetres, 762,3, 761,3, 758,9; mil·líbars, 1016,3, 1015,0, 1011,8.

Termòmetre a l'ombra: sec, 23,2, 28,0, 27,8; humit, 21,2, 23,4, 20,6.

Humitat (centèsimes de satura- ció): 83, 66, 49.

Vent: direcció, E, SW, SW; ve- locitat, 2, 2, 5.

Estat del cel: tapat, serè, serè.

Classe de núvols: St. Fr. Cu. o. o.

Temperatures extremes a l'ombra: màxima, 28,6, mínima, 22,3; mínima arran de terra, 21,0.

Oscil·lació termomètrica: 6,4.

Temperatura mitjana: 25,4.

Precipitació aigua des de les set d'ahir a les set d'avui: mm. de guix, 0; sigui litres per m.2: 0.

Recorregut del vent en igual pe- riode: 12 quilòmetres.

Observacions particulars: boira.

NAFTALINA

contra les arnes

La Junta de govern de la Caixa d'Estalvis i Mont de Pietat de Barce- lona acordà destinar per a colò- nies infantils la quantitat de pesse- tes 34.628'15 per a sufragar l'estada al camp durant el present estiu a 20 aprenents i 100 escolars, im- po-

nents o fills d'imponents, d'aquesta Caixa d'Estalvis, amb presència els que pel seu estat de salut, se- gos indicació mèdica, els de més urgent una temporada de camp o plaia.

A tal efecte sortiren el dia 13 de juliol darrer els 20 aprenents de- gradament uniformats i equipats, els quals han gaudit 13 dies d'estiu al pintoresc poble de Sant Andreu de Llavaneres.

El dia 30 del mes passat sortiren els 100 escolars en quatre grups de 25 alumnes, que estiejaren fins al 31 d'agost corrent, a Sant Andreu de Llavaneres i Santa Maria del Coll, els nens, i a Sant Celoni i Arenys de Mar, les nenes.

A les set del matí es reuniren els petits colons al local de la Caixa d'Estalvis i Mont de Pietat, carrer de la Ciutat, i, des d'on sortiren perfectament equipats cap a l'esta- ció de M. S. A., acompanyats dels seus familiars, dels senyors mestres i funcionaris de la Caixa d'Estalvis. El seu pas pels carrers fou presen- ciat amb simpatia, car ja és sabut el bé que reporta als nens una tem- porada de camp.

JOIERIA, ARGENTERIA I RELLOTGERIA A. BORDAS

Portal de l'Angel, 15

La Banda Municipal donarà un con- cert simfònic popular a la plaça del Sol (Gràcia), demà, divendres, a les 22'15 en punt del vespre. Executarà el següent programa:

I.—"La gruta del Fingal", obertu- ra, Mendelssohn; "Cinquena simfo- nia", en do menor: L. Allegro con- brio; II. Andante con moto; III. Allegro. Allegro. Presto, Beethoven.

II.—Selecció de "La Walkyria", Wagner; Jota d'"El molinero de Su- biza", Oudrid; "El toc d'oració", sar- dana, P. Ventura; "Egmont", obertu- ra, Beethoven.

ASTELDEFEL

BANYS.—Mar sempre neta.

Restaurant de luxe, econòmic i popular.—Vivendes amb cino- líteres, water i dutxa.—Autò- mibus: Plaça de Sepúlveda i Plaça d'Espanya.—Servei extra- ordinari de trens els dies festius

IDENTIFICACIÓ D'UN FERIT

El 27 del mes que som fou trobat sota el pont de Sant Carles, a l'Avinguda Icària, un subjecte greument fe- rit, que no pogué dir cap paraula i s'ignorava com es deia.

Fou conduït a l'Hospital, i, millorat de les ferides, ha dit que es diu Ramon Muntaner, de vint-i-cinc anys, i que volia suïcidar-se perquè està man- cat de recursos.

Per treballa laboratorí perfectes

OUYAS: Portal de l'Angel, 29.

Seguint el tradicional oos- tum, Gràcia, com cada any, es prepara activament per a ce- lebrar amb magnificència la seva Festa Major.

La comissió del carrer de Còrsega, tres comprès entre el Passeig de Sant Joan i Roger de Flor, donant proves d'una a- ctivitat extraordinària, té aco- ordat el programa que ha de celebrar durant els dies 16, 17 i 18 d'agost, i enllestit el projecte d'adornament i il- lumina- ció, que, sens dubte, farà

que aquell carrer sigui un dels millors de la barriada.

JOIES VERITABLE OASIS

per a comprar a bon preu aneu a la joieria Magrín, Tallers, 41

DOS DETINGUTS

En una fàbrica de l'Avinguda de Milana del Bosch, Rogell Nadal i Tomàs Alarcón intentaren cometre un robatori, i en ésser sorpresos per un individu del Sometent i un guàrdia de Seguretat, intentaren agredir-los, però foren detinguts i posats a disposició del Jutjat de guàrdia.

Pastilles Laxants Prats

CONFERENCIA

Demà, divendres, a les set de la tar- da, el senyor Roderic Rubio Alvarez donarà una conferència a l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre (Porta Ferrissa, 27) sobre el tema: "Aspectes desconeguts sobre sericultura".

T. S. F.

RETRANSMISSIONS UNIO RA- DIO BARCELONA

INTERCANVI INTERNACIONAL DE PROGRAMES

El Radió-Club de Marsella i del Migdia de França ha proposat trans- metre a l'emissora Unió Radió Barce- lona un concert de gala, de música espanyola, que se celebrarà a comen- cements d'agost. E A J i s'ha apres- tat a acceptar aquest galant oferimen- t, i en el seu dia anunciarà el programa i la data de la celebració d'aquest con- cert.

PROGRAMES PER A AVUI

UNIO RADIO BARCELONA

349 M.

RADIO CATALANA, 258 M.

17'00: Nota meteorològica radiote- legràfica per a les línies aèries.

17'30: Campanades horàries de la Catedral. Nota del Servei Meteorolò- gic de la Diputació Provincial de Barce- lona. Estat del temps a Europa i a

Demà es posarà a la venda

TIETA CLAUDINA

la novel·la més huana del mo- tabe es rpor

PRUDENCI BERTRANA

Preu: 4 pessetes

ADMINISTRACIÓ I VENDA:

Llibreria Catalònia

Plaça de Catalunya, 17

BARCELONA

CONSULTORIUM REAL

Malalties urinàries i de les Glàndules endocrines. Tractament eficaç no operatori de la Hipertrofia de la Pròstata en els seus primers períodes. Mètode del doctor Stern, de Nova York, sense sondes ni operació, ni raig X. Pl. Catalunya, 3, pral., 2. De 4 a 7.

Espanya. Previsió del temps al NE.

d'Espanya, a la mar i a les rutes aè- ries.

17'00: Emissió de sobretaula. Tan- cament del Bors del matí. "Freisheits- geist", marxa, O. Bahlmann; "Los faroles", xotis, J. Guerrero; "Pobre gaucho!", tango, J. Estera, sextet; "Panis angelicus", C. Franck, per Ljumburg, orgue, piano i violoncel- lo; "Los cuentos de Hoffmann", selecció, J. Offenbach; "Diane", vals, Rapée i Polak, sextet; "Sueño de amor", nocturn núm. 3, Litz, per Tito Schi- pp; "Bilitis", dansa grega, E. Mathé, sextet.

Informació teatral

"Danse tragique", G. Auvray: "The Sultaness dream", blues, J. Dotras Vila; "Los Cadetes de la Reina", se- lecció, P. Luna, sextet; "When day is done", organ per S. Krumgold; "Perleón flamenco", E. Boix; "Flora d'ametller", sardana, F. Payà, sex- tet; "Nocturno en fa mayor", Cho- pin, per Paderewsky; "Parisi", tsar- des, G. Michélla, sextet.

Informació d'actualitat referent a l'Exposició Internacional de Barce- lona.

14'30: Tancament de l'estació.

17'30: Obertura de l'estació.

"Don Quijote", pasoble, Demon- Trio Ibèria; "En un taller de reloje- ro", Orth. Orquestra Simfònica;

Higiene

Butlletí quinzenal sanitari facilitat per l'Institut Municipal d'Higiene de Barcelona.

21'05: L'orquestra de l'estació in- terpretarà: "Golden Sceptre", obertu- ra, R. Csehlegrell; "Karlita", vals, G. Raskid; "Berceuse du souvenir", M. Delmas; "Pizzicati-Ballet", P. Fauchey; "Serenata placida", S. Rau- rich.

21'40: Conferència astronòmica.

"Temperatura dels planetes", per En Josep Comes i Solà, director de l'Ob- servatori Fabra.

22'00: Campanades horàries de la Catedral. Nota del Servei Meteorolò- gic de la Diputació Provincial de Barce- lona. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps al NE. d'Espanya, a la mar i a les rutes aè- ries. Notícies de Premsa.

Sessió estiuenca de dones

22'05: Orquestra de l'estació, alter- nant amb discs selectes. "Alcalá", pas-oble, J. Sentis; "Un coquet pour deux", fox, M. Hermite; "La Desca- da", havanera, A. Cotó; "Goulascer", fox hongarès, J. Grit; "Trou-la-la", xarleston, A. Loeser; "Juntos", vals, Sylvia, Brown i Henderson; "Blue rose of Spain", fox, A. Bryan i H. Nicholls.

Informació d'actualitat referent a l'Exposició Internacional de Barce- lona.

23'15: Tancament de l'estació

Tecla Drmingo Garriga

VIDUA DE FLORENCI VECIANA

Ha mort, després de rebre els Sants Sacraments

(E. P. D.)

Ela seua afligida filla Florenç i Tecla, fill polític Miquel Avellana, néta Florenç i Maria del Carme, germà (absent), germana polític, nebota, cosins i família tota, en partitjar a llurs amics i coneguts tan irremediable pèrdua els preguen que li tributin un record en llurs oracions i que se serveixin assistir a la casa mortuòria, carrer de Mallorca, 334, avui, dijous, dia 1 d'agost, a les onze del matí, per acompanyar el ca- dàver a l'església parroquial de la Puríssima Con- cepció i després al cementiri de Les Corts.

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

a Sònia, acceptava el que deia Natatxa. En efecte, Sònia no feia pas mala cara per la seva situació, i acceptava totalment el seu destí de flor estèril. Semblava donar menys importància a les parso- nes que a la casa. Igual que els gats, es feia més aviat amb la casa que amb la gent. Atenia la vella comtessa, mimava els petits, i era sempre a punt de fer els petits serveis que podia fer. Tot això, però, era acceptat amb poc agrament.

La hisenda de Lissia-Gori, reconstruïda, no estava pas instal·lada com en temps del vell príncep. Les construccions, començades durant la guerra, eren més que senzilles. La casa gran, amb fonaments de pedra, havia estat reconstruïda de fusta i guix només a l'interior; tenia empostissat de llatès i cadires, taules i seients eren fets pels serfs amb fustes de la hisenda. Hi havia moltes cambres. Els parents dels Rostov i els dels Bolkonski de vegades anaven a Lissia-Gori a colles, conduïdes per setze cavalls, amb desenes de oriat, i s'hi passaven mesos. D'altra banda, quatre vegades l'any, els dies de festa, hi havia durant dos dies fins a un centenar d'invitats; en la resta del temps es feia la vida ordinària, amb les ocupacions hebi- tuals: te, dinar, sopar amb recepte de la hisenda.

Bloc del transeünt

Referint-se a la quantitat dels "piro- pos", que fa uns quants dies és el tema de molts comentaris i de moltes converses, preguem:

"Tindran castig les senyores i se- nyores (totes les dones en general) que vagin massa a la moda o que vagin vestides (?) un xic a la fresca?"

S'ha de tenir en compte que el "pi- ropo" prou depèn molt de la manera com va habilitat el sexe femení.

Soc dels que els repugnen els "pi- ropos" bruts i trobo bé les mesures adoptades per part de l'autoritat, però hi ha vegades que en veure alguna dona de la manera que vesteix, franca- ment, trobo que hi ha moltes per dir- li quatre de fresques.

Si el sexe femení, com a sexe fi- delicat i elegant, té ganes d'exhibir- se (en referència sempre a les extre- mitats de la moda), que destini el nos- tre Ajuntament carrers o indrets per a no ésser castigats els "piropjadors" i així tothom quedarà satisfet, i els que vulguin exhibir-se sense atacar de totes maneres la moral d'avui dia, ho podrien fer al seu gust i deixar tran- quil·ls als que no estem per exhibicions en ple carrer. Cada cosa al seu lloc.

Si hi ha castiga per una banda, tan- bé trobo que n'hi hauria d'haver per l'altra, ja que no és just que perquè unes senyores vagin pels nostres car- rers exhibint-se d'una manera molt moderna, els que tenen ulls a la cara hagin de rebre per haver-los dit al- gun "piropo" propi o no propi. Qui no vulgui pels que no vagi a l'era

per la censura governativa

Aquest número ha passat

El Palau Nacional

Continuació de les Sales X i III

Aquesta visita al Palau Nacional la dedicarem principalment als manuscrits miniats que conté la Sala X, manuscrits pre-romànics i romànics. Encara que de la reunió d'aquests preciosíssims còdexs no se'n pugui formar una història ben concatenada de la miniatura hispànica primitiva, els seus manuscrits són prou valuosos cada un per ell sol, i tots plegats, tanmateix, proporcionen tan valuosos ensenyaments que bé es pot dir que aquest tresor bibliogràfic és una de les millors seccions del Palau Nacional. Cal captenir-se de la raresa d'aquests monuments artístics per a copsar-ne el valor: són les primeres obres pictòriques que coneixem del càndic moment peninsular inicial, i compten també com obres pictòriques primitives en l'art cristià de l'Europa central i occidental, pintura pre-romànica on sovint veiem l'estil i adhoc el repertori que després trobarem en els antics retalls romànics i en la pintura mural romànica. Però aquests art miniaturista hispànic poseeix encara el valor de la seva originalitat. Durant el període pre-romànic les escoles carolíngies i les dels immediats successors de Carlmany, després les escoles romàniques de totes les regions franceses produïren les millors obres miniades i fins es produïren amb molta varietat. A l'entorn de l'esplendor germano-francesa altres pobles més bàrbars feren florir més bàrbarament la miniatura: Anglaterra, Irlanda, certes regions germàniques, però sobretot l'Espanya visigòtica i mossàrabica, i així fins al segle XI, quan les escoles franceses comencen a influir i a transformar poc a poc en romànic aquell petit gran art de la pintura pre-romànica peninsular. El barbarisme d'aquestes escoles portava aparejada una brutal originalitat, que és justament això que les fa destacar furiosament de la gentil varietat franca i germànica. Avui, que tan apreciat és el característic en art, la miniatura pre-romànica i adhoc la romànica d'aquella Hispània arcaica prenen una importància cabdal: la vàlua de raresa arqueològica s'alia, doncs, a una singularíssima vàlua artística, la qual fou, entre altres elements de sug-

gestió, un punt de partida o de recolzament de tal pseudo-escola moderna. Mai no insistirem prou sobre la importància d'aquest art que sovint és bàrbar fins a l'estupidesa, però que altres vegades és bàrbar fins a la sublimitat. Aquests còdexs contenen moltes miniatures, de vegades un centenar, ultra els colofons, frisos, caplletres i altres ornaments: són, doncs, com unes enciclopèdies de determinats moments històrics de la pintura hispànica dels segles VII al XII. Però com que no ens és permès de veure sinó una sola pàgina de cada manuscrit, això ens obligarà a una informació tal vegada defectuosa. D'aquesta inspecció superficial ens sembla, doncs, destriar que en la col·lecció de miniatures de la Sala X — tota ella important de debò — destaquen les obres següents: Núm. 2623, propietat de l'Acadèmia de la Història, que ha exhibit en aquesta ocasió tantes i tan riques obres. (Per no allargar massa aquesta descripció citarem aquesta entitat amb les seves inicials.) Dit número, 2623, és el celebrat "Alvarus Cordubensis", del segle X. El número 476 és el també cèlebre Apocalipsi de la Seu d'Urgell, obra del segle X. Té miniatures indescriptiblement impressionants, de pàgina entera, compostes, dibuixades i acolorides amb el mateix ritme i amplitud de les millors pintures murals romàniques; obra mossàrabica, i per tant, pre-romànica, que conté ja els elements de l'art romànic monumental més perfecte. Els visigots, i sobretot els mossàrabs, foren molt decantats a les trulucències i fantasies de l'Apocalipsi, i els bàrbars miniaturistes d'aquell temps s'hi rabejaren i produïren en conseqüència les obres pictòriques més espectaculars de composició i més llampants de color. Un fratre de Liébana (Santander), anomenat Beato, santificat per l'Església, escriví vers el darrer terç del segle VIII un Comentari a l'Apocalipsi que després fou repetidament copiat i miniaturat. Un d'aquests manuscrits preciosos, anomenats "Beatos", és el número 1789, propietat de la Biblioteca de Santa Cruz, de Valladolid. Només ens és mostrat per les guardes;

és una obra d'art molt bàrbara, però esbojarradament fantàstica: notable aquesta decoració que té al seu centre. Aquesta epigrafià abracadabranta era freqüent en les pàgines liminars dels manuscrits pre-romànics i romànics; s'hi descobreix sovint, més o menys oculta, la història del llibre i el nom dels autors i decoradors. El número 2632 és un "Manuale Mozarabicum", del segle X, propietat de l'A. H. El núm. 2023 és un "Liber Ordinum", de l'any 1059, propietat del Monestir de Silos (Burgos). El núm. 2319 és una "Expositio Psalmorum", del segle X, propietat de l'A. H., notable per les caplletres. Els seus manuscrits són, notables per llur bella escriptura uncial. El núm. 2629 és un "Vocabularium Latinum", del segle X, propietat de l'A. H.; no té miniatures històriques, però l'escriptura és tan bella que embaleix. Les orles són del tipus arquitectònic que neix a Bizanci i que els escriptoris francesos escabellaren. El núm. 2322 és una "Vita Sancti", del segle X, propietat de l'A. H.; conté meravelloses, colossals caplletres, perfectíssimes majúscules decoratives, i l'escriptura és de mà de mestre. El núm. 2672 és una Bíblia de gran format, datada del 960 i propietat de la Col·legial de S. Isidoro, de León. És també quelcom d'extraordinari, d'admirablement bàrbar, castellà, exasperat. Té anotacions marginals àrabs. Les miniatures, de pàgina entera, de tan grans ja no es poden considerar com a tals: l'escriptura mossàrabica hi és bellíssima, obra de Florentius i Sanctius. El núm. 2673 és un altre in-fol, propietat de la sudita Col·legial, datat de 951; conté belles miniatures ornamentals, amb la bàrbara particularitat de tenir un full rel·ligat cap per avall; el text, signat pel monjo Baltari, és la "Expositio in librum Job...", etc., de Sant Gregori Magne. El núm. 2614 és un full in-fol, d'estil romànic, datat del segle XI; representa el Pantocràtor o Crist de Majestat, transposició o bé antecedent exacte dels Pantocràtors de la pintura mural i retallística romànica. Pertany al Museu Arqueològic de Madrid. El número 2626 és una "Diurnale", del segle X, propietat de l'A. H. No té altres miniatures: que uns petites i encisadores inicials lleument policromades. El text i les notacions musi-

cais són de meravellosa escriptura, potser la millor entre tan perfecta calligrafià arcaica. Configurament, en la mateixa vitrina, hi ha un còdex sense número, ja de transició gòtica, decorat amb grans i admirables miniatures de pàgina entera. En altres vitrines hi ha documents històrics, amb escasses miniatures, sense policromia o sense miniatures, notabilíssimes rel·ligadures de pell de vedella amb ferros mudèixars, però sense or, que és la característica d'aquestes rars i antigues rel·ligadures, i alguna altra curiositat bibliogràfica, mal vinguda a aquest conjunt. A les parets, bellíssimes tapisseries: la que porta el número 2691, de la sèrie d'Allegories de la Sen de Tarragona, obra tal vegada dels tallers d'Arràs. El número 2145, de la Col·lecció de les Fetes dels Apòstols, que poseeix la fàbrica de tapisos de Madrid, obra tal vegada brusselesesa. Entre la Sala X i la Sala III, que n'és la continuació, s'obre la Sala XIII.

JOAN SACS

Ha arribat en avió un ministre de Prússia

Ahí al matí arribà a Barcelona, per via aèria, H. Szremsinski, ministre de l'Interior de Prússia.

Féu el viatge de Berlín a la nostra ciutat fent escala a Marsella.

H. Szremsinski, que ha vingut acompanyat de dos secretaris, romandrà poc temps a Barcelona, car el seu viatge és només per visitar l'Exposició.

Fou rebut pel cònsol i algunes altres personalitats de la colònia prussiana.

Com que viatja de rigorós incògnit, no acudí a rebre'l cap representació del nostre país.

"La Patum", de Berga, al Poble Espanyol

Duien de Berga que es fan treballs per tal que els dies 7 i 8 de setembre actuï "La Patum" al Poble Espanyol. Així és que tots els que s'interessen pels costums i tradicions dels pobles catalans podran contemplar aquest espectacle.

La Setmana de Valladolid

Al despatx de l'alcalde de Valladolid se celebrà una reunió del Comitè local de l'Exposició de Barcelona, junt amb el senyor López de Sagredo, delegat pel Comitè Directiu del nostre gran Certamen.

En la reunió es traçà a grans trets el programa que es descabellarà en la "Setmana vallisoletana", que se celebrerà al recinte de l'Exposició durant el vinent mes d'octubre.

En principi quedaren acordats els actes a realitzar.

Servei extraordinari d'ambulància

Amb l'objecte de poder ésser visitada l'Exposició, la Companyia General d'Autònibus té establert servei extraordinari cap a Santa Coloma de Gramanet durant els dies festius i vigílies, i té cotxes que surten de la plaça d'Espanya (Barcelona) entre la una i les dues de la matinada.

L'horari dels trens de la Companyia de M. S. A. per a dissabte i diumenge

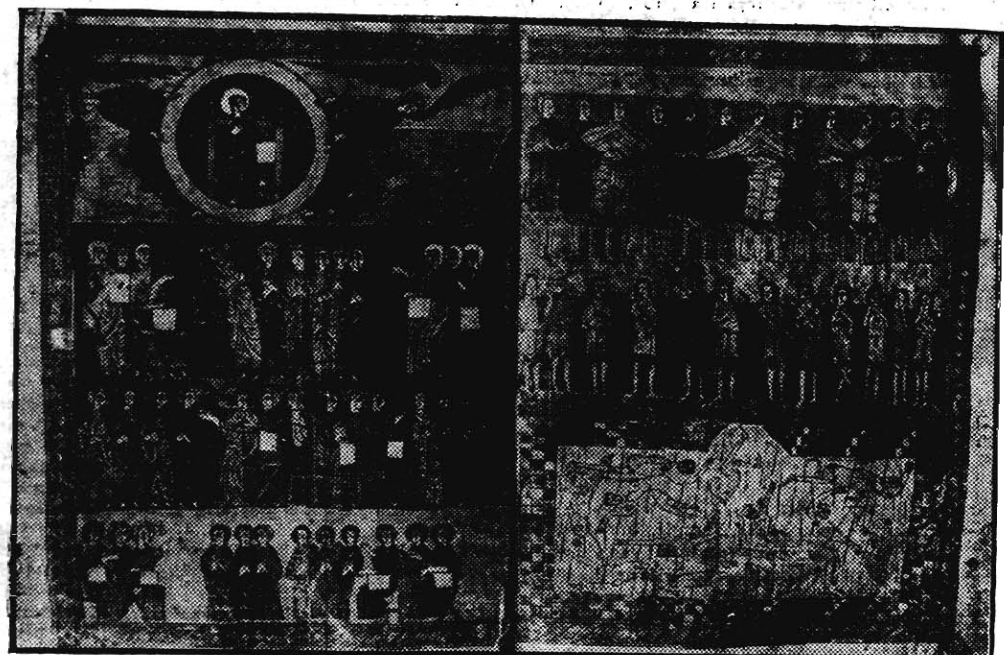
NIT DE DISSABTE, DIA 3.
A DIUMENGE, DIA 4.

Sortida de l'estació de França
Cap a Arenys, a la 1'45 de la matinada.

NIT DE DIUMENGE, DIA 4.
A DILLUNS, DIA 5.

Sortides de l'estació de França
Cap a Arenys, a la 1'45 de la matinada.

Cap a Granollers, a la 1'45 de la matinada.

Sales X i III (continuació). Núm. 476.

(Fotogr. Mas)

El bebè a totes hores busca els pòlvors higiènics

CÀLBER

Recomanat per eminents metges com els millors per a combatre els grans, granellades i irritacions de la pell. El seu envàs metàl·lic patentat els fa inalterables i molt còmodes d'ús. No useu pòlvors de talc, d'efectes contraproductes

Parfumeria Higiénica CALBER

SANT SEBASTIA

Sortides del baixador del passeig de Gràcia

Cap a Vilanova, a la 1'25 de la matinada.

Cap a Vilafranca, a la 1'30 de la matinada.

Sortiran autònibus del recinte de l'Exposició, tocant a la plaça d'Espanya, cap al baixador del passeig de Gràcia, a la una de la matinada, i cap a l'estació de França, a un quart de dues.

També els tramvies i taxis prestaran servei extraordinari.

IV Congrés de Tintorers de robes usades d'Espanya

La Unió de Tintorers de robes usades organitza el seu segon Congrés, que se celebrarà a Barcelona, coincidint amb la magna Exposició Internacional, durant els dies 24 al 28 d'agost.

Formen el Comitè organitzador els següents senyors: En Conrad Bassa, En Jaume Borràs, En Francesc Arnall, En Josep Subirós, En Josep Cantarell, En Josep Ribó, En Josep Santjaume, En Gabriel Borràs i En Josep Laborda.

La mesa del Congrés s'ha constituït com segueix:

President honorari, excel·lentíssim senyor comte de Caralt, conseller d'Estat i president de la Cambra Oficial de la Indústria; president efectiu, En Francesc Arnall, de Barcelona; vicepresident, En Damas Villanueva, de València; vicepresident, En Ramon Pellico, de Madrid; vicepresident, N'Antoni Pérez Gantes, de Santiago; vicepresident, En Francesc Soto Mús, de València; secretari, En Miquel Giménez López, de Màlaga; vicesecretari, En Jaume Masip, de Logroño.

A continuació anotem els punts més interessants del programa d'aquest Congrés:

1.—Constitució i obertura del Congrés.

2.—Memòries sobre el funcionament de l'Associació, pel seu secretari, senyor Borràs.

3.—Presentació d'alguns temes referents a les diferents seccions del Congrés.

4.—Nomenament de Comissions dictaminadores.

5.—Dictamen sobre temes emesos.

6.—Assumptes diversos accidentals.

7.—Designació de la ciutat on se celebrarà el tercer Congrés i la data.

Dissabte dia 24 d'agost.

De quatre a set de la tarda, Comissió permanent per a rebre els congressistes.

Diumenge dia 25.

De deu a dotze del matí, Comissió permanent perquè puguin els senyors congressistes retirar els seus carnets i informar-se.

A dos quarts d'una, gran vermut d'honor, servit al gran saló d'actes del nostre local social, ofert per la Junta Directiva de la Unió de Tintorers en robes usades de Barcelona.

En obsequi als congressistes.

A les quatre de la tarda, obertura del Congrés al saló d'actes de la Cambra Industrial.

A les sis de la tarda, acte simpatia. Al mateix saló d'actes de la Cambra Industrial, el senyor president de la Unió de Tintorers de Robes usades de Barcelona, En Conrad Bassa, en celebració de l'èxit obtingut en aquest II Congrés i com a premi a la constància i també com a record d'aquest memorable acte, lliurarà a l'obra i obrera que faci més anys que treballa a la casa d'un associat de la nostra indústria una unça d'or i un diploma honorífic.

A dos quarts de set de la tarda, excursió al Tibidabo.

De deu a onze del matí, reunió de comissions.

A les onze, segona sessió del Congrés.

A les quatre de la tarda, visita col·lectiva a l'Exposició Internacional i recepció als stands d'expositors de maquinària i altres productes destinats a la nostra indústria.

A les deu de la nit, gran funció a honor dels senyors congressistes.

Dimarts dia 27.

A les nou del matí, excursió a la cèlebre muntanya de Montserrat.

A les deu de la nit, reunió de comissions.

Dimecres dia 28.

A les deu del matí, visita a la Universitat Industrial.

A les tres de la tarda, demostració del funcionament de la classificadora de benzina Sharples, als tallers de la casa Josep Ribé; refresc ofert per la Direcció de la casa Sharples a Espanya a honor dels senyors congressistes.

A les cinc de la tarda, Reicció de clausura del Congrés.

A les nou del vespre, gran banquet fraternal.

Unes declaracions del president de l'Aviació militar espanyola

LA SUSPENSIÓ DEL CONCURS DE PARACAIGUDES I LA POSICIÓ ACTUAL D'EN FRANCO

"Passaolant" a "La Veu de Catalunya" publica una conversa que ha tingut amb el senyor Kindelan, el director de l'Aviació militar espanyola, durant el seu pas per Barcelona.

N'extreiem els següents paràgrafs d'actualitat:

"La conversa ha girat, insensiblement, cap a les coses de l'aviació. El senyor Kindelan ens diu que no comprèn com el Consell Superior d'Aeronàutica pogués indicar la conveniència de suspendre el miting organitzat diumenge passat per l'Aero Club, per un concurs de paracaigudes.

—No és possible que cap element d'una certa significació en les coses de l'aire hagi dit que es podia celebrar el llançament dels paracaigudes canviant el pes de l'aeronauta per un sac de sorra. I més tenint en compte que el permís s'havia demanat per a un espectacle públic. Els assistents s'haurien cridat a en-

gany i haurien tingut raó. La Club va fer perfectament de no litzar la seva organització, no depent-la efectuar com era prou. Repetixo que no sé pas com pogut donar l'ordre circular a altres mateixos, a l'Aviació Militar, a usar els paracaigudes com a vavides aeri. I jo patixo de la totalitat dels equips necessaris. He demanat 200 aparells als Estats Units, que he sentit moltíssim de deixar de compte, però no unien les característiques tècniques previstes i exigibles. Ben aviat els aviadors militars estaran veïts de llur paracaigudes. Ara, no sé en la pràctica, arribat a desgraciad d'haver-se de servir aquest enginy, com aniran les coses. Es fa tan difícil sortir d'un rell de caçal.

—Permet'm, coronel, ara que hem de coses d'aviació. Podria-me quelcom relacionat amb l'èxit de l'afar del vol del "Dornier" Franco?

—No hi ha per què no. Jo, tant-ho moltíssim, fent, però, no forç, vaig considerar necessari posar al cap del Govern una nota per al comandant Franco, com a expedició, i per tant, responsa del vol desgraciad de l'hidro que li confia. Extralimitacions i impropietats relacionades amb el vol exigien aquesta sanció. Jo em molt Franco, al qual considero un pilot inimitable i de rares qualitats, però té algun defecte que trebanca la seva actuació. "Tan que sentar—diu—un poc la beza."

—Quan vingué últimament a presentar-se'm, retornat Franco de les costes cantàbres, li vaig comunicar personalment la resolució que pres, per tal d'evitar el disgust i molestia que forçosament li hauria de produir l'haver d'anar a incorporar-se novament al seu lloc i re-se'n desposseït als pocs dies. Franco, però, em digué que li anar-hi per tal de recollir l'equipatge. Li vaig respondre que podia fer el que millor li semblés.

—Vostè sap el grau de vençuda de la nova circular de si l'exposició del "Plus Ultra" i del "Dornier" entra a formar part dels elements de la casa constructora d'aquell darrer?

—Amb certesa no ho sé pas. Així fos, que és molt possible, li diré que considero que la casa Dornier faria una excel·lent adquisició. Repetixo que considero Franco com un gran pilot.

He vist que la mitja hora passada pel coronel Kindelan ha passat amb escreix. La nostra conversa hauria durat i perdurat. Tan agraïdos parlar amb persona com qui m'ha fet la merced d'accompanyar-me i tot agraït al president de la C. O. M. A. i cap de l'Aviació Militar la gentilesa i amabilitat gudes amb aquest redactor, ben recança me n'he acomiadat, tot estant-jant un bon viatge, ensant el millor encert a resoldre els grans problemes actualment plantejats.

—També ha estat sobreseguda definitivament la causa instruída d'infanteria senyor Josep Saurin, jutge d'aquesta Capitania General, amb motiu de la fugida dels callosos de l'Hospital militar del soldat Josep Manuel Lorenzo Escribano.

—També ha estat sobreseguda definitivament la causa instruída pítia d'infanteria senyor Josep Saurin, jutge d'aquesta Capitania General, amb motiu de la fugida dels callosos de l'Hospital militar del soldat Josep Manuel Lorenzo Escribano.

—També ha estat sobreseguda definitivament la causa instruída pítia d'infanteria senyor Josep Saurin, jutge d'aquesta Capitania General, amb motiu de la fugida dels callosos de l'Hospital militar del soldat Josep Manuel Lorenzo Escribano.

—També ha estat sobreseguda definitivament la causa instruída pítia d'infanteria senyor Josep Saurin, jutge d'aquesta Capitania General, amb motiu de la fugida dels callosos de l'Hospital militar del soldat Josep Manuel Lorenzo Escribano.

—També ha estat sobreseguda definitivament la causa instruída pítia d'infanteria senyor Josep Saurin, jutge d'aquesta Capitania General, amb motiu de la fugida dels callosos de l'Hospital militar del soldat Josep Manuel Lorenzo Escribano.

—També ha estat sobreseguda definitivament la causa instruída pítia d'infanteria senyor Josep Saurin, jutge d'aquesta Capitania General, amb motiu de la fugida dels callosos de l'Hospital militar del soldat Josep Manuel Lorenzo Escribano.

—També ha estat sobreseguda definitivament la causa instruída pítia d'infanteria senyor Josep Saurin, jutge d'aquesta Capitania General, amb motiu de la fugida dels callosos de l'Hospital militar del soldat Josep Manuel Lorenzo Escribano.

—També ha estat sobreseguda definitivament la causa instruída pítia d'infanteria senyor Josep Saurin, jutge d'aquesta Capitania General, amb motiu de la fugida dels callosos de l'Hospital militar del soldat Josep Manuel Lorenzo Escribano.

—També ha estat sobreseguda definitivament la causa instruída pítia d'infanteria senyor Josep Saurin, jutge d'aquesta Capitania General, amb motiu de la fugida dels callosos de l'Hospital militar del soldat Josep Manuel Lorenzo Escribano.

—També ha estat sobreseguda definitivament la causa instruída pítia d'infanteria senyor Josep Saurin, jutge d'aquesta Capitania General, amb motiu de la fugida dels callosos de l'Hospital militar del soldat Josep Manuel Lorenzo Escribano.

—També ha estat sobreseguda definitivament la causa instruída pítia d'infanteria senyor Josep Saurin, jutge d'aquesta Capitania General, amb motiu de la fugida dels callosos de l'Hospital militar del soldat Josep Manuel Lorenzo Escribano.

—També ha estat sobreseguda definitivament la causa instruída pítia d'infanteria senyor Josep Saurin, jutge d'aquesta Capitania General, amb motiu de la fugida dels callosos de l'Hospital militar del soldat Josep Manuel Lorenzo Escribano.

—També ha estat sobreseguda definitivament la causa instruída pítia d'infanteria senyor Josep Saurin, jutge d'aquesta Capitania General, amb motiu de la fugida dels callosos de l'Hospital militar del soldat Josep Manuel Lorenzo Escribano.

—També ha estat sobreseguda definitivament la causa instruída pítia d'infanteria senyor Josep Saurin, jutge d'aquesta Capitania General, amb motiu de la fugida dels callosos de l'Hospital militar del soldat Josep Manuel Lorenzo Escribano.

—També ha estat sobreseguda definitivament la causa instruída pítia d'infanteria senyor Josep Saurin, jutge d'aquesta Capitania General, amb motiu de la fugida dels callosos de l'Hospital militar del soldat Josep Manuel Lorenzo Escribano.

—També ha estat sobreseguda definitivament la causa instruída pítia d'infanteria senyor Josep Saurin, jutge d'aquesta Capitania General, amb motiu de la fugida dels callosos de l'Hospital militar del soldat Josep Manuel Lorenzo Escribano.

—També ha estat sobreseguda definitivament la causa instruída pítia d'infanteria senyor Josep Saurin, jutge d'aquesta Capitania General, amb motiu de la fugida dels callosos de l'Hospital militar del soldat Josep Manuel Lorenzo Escribano.

—També ha estat sobreseguda definitivament la causa instruída pítia d'infanteria senyor Josep Saurin, jutge d'aquesta Capitania General, amb motiu de la fugida dels callosos de l'Hospital militar del soldat Josep Manuel Lorenzo Escribano.

—També ha estat sobreseguda definitivament la causa instruída pítia d'infanteria senyor Josep Saurin, jutge d'aquesta Capitania General, amb motiu de la fugida dels callosos de l'Hospital militar del soldat Josep Manuel Lorenzo Escribano.

—També ha estat sobreseguda definitivament la causa instruída pítia d'infanteria senyor Josep Saurin, jutge d'aquesta Capitania General, amb motiu de la fugida dels callosos de l'Hospital militar del soldat Josep Manuel Lorenzo Escribano.

—També ha estat sobreseguda definitivament la causa instruída pítia d'infanteria senyor Josep Saurin, jutge d'aquesta Capitania General, amb motiu de la fugida dels callosos de l'Hospital militar del soldat Josep Manuel Lorenzo Escribano.

—També ha estat sobreseguda definitivament la causa instruída pítia d'infanteria senyor Josep Saurin, jutge d'aquesta Capitania General, amb motiu de la fugida dels callosos de l'Hospital militar del soldat Josep Manuel Lorenzo Escribano.

—També ha estat sobreseguda definitivament la causa instruída pítia d'infanteria senyor Josep Saurin, jutge d'aquesta Capitania General, amb motiu de la fugida dels callosos de l'Hospital militar del soldat Josep Manuel Lorenzo Escribano.

—També ha estat sobreseguda definitivament la causa instruída pítia d'infanteria senyor Josep Saurin, jutge d'aquesta Capitania General, amb motiu de la fugida dels callosos de l'Hospital militar del soldat Josep Manuel Lorenzo Escribano.

—També ha estat sobreseguda definitivament la causa instruída pítia d'infanteria senyor Josep Saurin, jutge d'aquesta Capitania General, amb motiu de la fugida dels callosos de l'Hospital militar del soldat Josep Manuel Lorenzo Escribano.

—També ha estat sobreseguda definitivament la causa instruída pítia d'infanteria senyor Josep Saurin, jutge d'aquesta Capitania General, amb motiu de la fugida dels callosos de l'Hospital militar del soldat Josep Manuel Lorenzo Escribano.

—També ha estat sobreseguda definitivament la causa instruída pítia d'infanteria senyor Josep Saurin, jutge d'aquesta Capitania General, amb motiu de la fugida dels callosos de l'Hospital militar del soldat Josep Manuel Lorenzo Escribano.

—També ha estat sobreseguda definitivament la causa instruída pítia d'infanteria senyor Josep Saurin, jutge d'aquesta Capitania General, amb motiu de la fugida dels callosos de l'Hospital militar del soldat Josep Manuel Lorenzo Escribano.

—També ha estat sobreseguda definitivament la causa instruída pítia d'infanteria senyor Josep Saurin, jutge d'aquesta Capitania General, amb motiu de la fugida dels callosos de l'Hospital militar del soldat Josep Manuel Lorenzo Escribano.

—També ha estat sobreseguda definitivament la causa instruída pítia d'infanteria senyor Josep Saurin, jutge d'aquesta Capitania General, amb motiu de la fugida dels callosos de l'Hospital militar del soldat Josep Manuel Lorenzo Escribano.

—També ha estat sobreseguda definitivament la causa instruída pítia d'infanteria senyor Josep Saurin, jutge d'aquesta Capitania General, amb motiu de la fugida dels callosos de l'Hospital militar del soldat Josep Manuel Lorenzo Escribano.

FULLES D'AFAITAR

VENUS

LA MILLOR I LA MÉS SUAU DE VENÇA A TOT ARREU

li agafà la mà no tingué força de retenir-se i les llàgrimes li caigueren cara avall.

—Nicolau, ho he vist... Ell té culpa, però tu... ¿Per què has fet això, Nicolau?

—Amagà el rostre entre les mans.

Nicolau s'enrojola, callà i s'apartà d'ella, i començà de passejar-se silenciosament per la cambra. Compragué per què plorava ella, però li costà d'admetre que un acte al qual estava habituad des de la infància i que li semblava natural fos una mala acció.

—"Són beneiteries de dona o té raó?" —es preguntà.

Sense resoldre aquesta qüestió, mirà altra vegada la seva cara dolorosa i amorosa, i tot d'una compragué que ella tenia raó, i que el culpable era ell.

—Maria —li digué en veu baixa, tot acostant-se-li—, no passarà mai més, t'ho prometo. Mai més! —repetí amb veu tremolosa, igual que una criatura que demana perdó.

Les llàgrimes rel·licaren més abundoses dels ulls de la comtessa Maria. Agafà la mà del seu marit i la besà.

Les qüestions prèvies de l'ABC

Madrid, 31. — Diu "ABC", amb el títol "Cuestiones previas": "El Gobierno tiene comprometida una fecha, la del 1930, para poner término a la Dictadura. En este propósito está conforme con lo que más interesa a la opinión, con lo que es aspiración común del país por encima de todas las aspiraciones."

Considera, con harta razón, que siete años de dictadura son bastantes. El hecho de que la nación haya permanecido tanto tiempo en tutela, tendrá siempre en la historia de España un relieve excepcional. Sólo que el propósito del Gobierno va a encontrar dificultades que estamos viendo aparecer y conviene que todo el mundo las vea y que la opinión pública medite sobre ellas.

Para salir de la dictadura, el Gobierno quiere tener disponible y bien acogida una nueva Constitución. El debate que con toda amplitud ha permitido a la prensa y el que con mucha eficacia está preparando la Asamblea Nacional, modificada para tal fin, prejuzga la suerte del anteproyecto constitucional.

No lo acepta nadie; lo rechaza, en bloque, casi toda la crítica; no es obra del Gobierno, ni el Gobierno se ha pronunciado definitivamente sobre él, dice el decreto de modificación de la Asamblea.

Hay que reconocer al Gobierno la sinceridad de esta actitud. No le han dolido, ni le duelen prendas por la suerte del anteproyecto, pero sí, al cabo de tan concienzudas exploraciones, resulta que no tiene nueva Constitución viable, ¿qué será?

Deberá hacer exactamente lo mismo que si el anteproyecto hubiese logrado un éxito formidable. Convocar al país en Cortes, devolviéndole la legalidad suspendida, la legalidad en que han convivido hasta 1930 todas las fuerzas políticas de España, para que sea el país representado quien acepte el anteproyecto, haga otra Constitución, reforme la del 76, o no haga nada.

No piensa así el Gobierno. Muy conformes con que la opinión pública se pronuncie libremente sobre la nueva Constitución, y admitiendo, por consiguiente, la hipótesis de la repulsa, no admite que reap-

rezca la Constitución del 76 ni como punto de partida de interregno constituyente ni como régimen definitivo.

I entonces, sin la condición que ha puesto resultante para restablecer la normalidad, sin el Código del 76, por lo que rechaza, sin el anteproyecto por que no lo quiere imponer contra la opinión de la mayoría, ¿va a prorrogar la dictadura para esperar otra ponencia?

He aquí una cuestión previa. Un gran motivo que se añade a los que, ya expuestos y razonados, imponen la concurrencia de los hombres públicos y de los demás elementos invitados al debate de la Asamblea.

"La Nación" replica

"La Nación" contestant un solt d'"ABC" sobre la reforma constitucional, diu que la crítica no rebutja en bloc el projecte, i afegeix: "Nos encontramos, pues, ante una ponencia modificable, ante el punto de partida de una discusión. Es posible que al término de ella — ya lo ha dicho el presidente del Consejo — lo que resulte no se parezca al anteproyecto ni a la Constitución del 76. Lo que no podrá ocurrir es que el resultado sea nulo, porque las disposiciones de esta índole son constructivas, las meramente negativas no vale la pena de combatir."

Todas las leyes fundamentales surgen de la discusión, se da base de una orientación y sobre ella se edifica, mediante rectificaciones, contratos, cojotes, transacciones, etc. Resulta muchas veces que acabada la labor han desaparecido hasta los primitivos planes y la obra no es la que se concebía, aunque siempre se conserva algo de su esencia. Pero si la obra se ha realizado de conformidad y el conjunto es armónico, nadie padece con ello."

Indalecio Prieto no vol anar a l'Assemblea

Vigo, 31. — Indalecio Prieto, preguntat sobre si concorreria a l'Assemblea, puix a la sortida del Consell de ministres en el qual s'acordà l'ampliació de llocs, el president el president arribà a citar el seu nom, ha dit que es podria tenir la seguretat que ell no serà membre de l'Assemblea.

DEL MARROC

L'enterrament definitiu de les víctimes dels fets de juliol de 1921

Melilla, 31. — L'Alt Comissari ha disposat que les despulls de les víctimes dels successos de l'any 21 que són als cementiris provisionals d'aquesta zona, siguin exhumats per tal de donar-los sepultura definitiva en els cementiris de Mont Arruit i Melilla.

El trasllat es farà els dies 1 i 2 d'agost i hi assistiran forces que rendiran honors a aquelles despulls. També s'hi associarà la població.

La Cambra Agrícola de València, vol subsistir

València, 31. — La Junta en ple de la Cambra Agrícola ha visitat l'Alcalde per a pregar-li que intercedís prop del Govern per tal d'aconseguir que quedés subsistent el dit organisme, amb caràcter particular en vista de ço que representa per als agricultors valencians, als quals reporta tants beneficis.

L'Alcalde ha acollit la petició favorablement i ha promès prestar-li el seu decidit ajut.

Els ferroviaris

S'ha reunit a Madrid el Comitè Nacional del Sindicat Ferroviari. En la reunió s'han tractat nombrosos assumptes, entre ells, els projectes de contracte col·lectiu de treballs, d'asseguració i de socorsos.

El Comitè Nacional expressa la satisfacció que li produeix l'augment d'associats del Sindicat en el semestre anterior, ja que s'ha aconseguit un augment complet de 1.850; és a dir, que quan se celebrà el Congrés a Barcelona, o sigui el quart trimestre de l'any 1928, comptava el Sindicat amb 18.526 i en el mes de juny d'aquest any, o sigui en el segon semestre de l'any en curs, el Sindicat tenia 20.376.

Els que aneu a París NO OBL·DEU

LA PUBLICITAT a tots els quioscos dels Grans Boulevards, de la Place de la République a la Madeleine.

A la Place de la Bastille. A la Place de Saint Michel (costat Metropolita). Al Boulevard Saint Michel. Al Boulevard Sebastopol. A tots els grans quioscos de París.

El Convent de San Clemente, de Sevilla

Sevilla, 31. — La setmana entrant, segons sembla, il·lustrarà l'ajuntament a les monges de San Clemente els diners recaptats per a l'adquisició de terrenys tocant al monestir. Una part d'aquests diners serà emprada en obres de reparació del convent, que, com és sabut, fa dos anys fou declarat monument nacional.

UNA DISPOSICIO D'INSTRUCCIO PUBLICA

Els plans vells d'estudi a les Facultats

Madrid, 31. — El ministre d'Instrucció pública ha dictat la següent Reial ordre: "Para resolver gran número de instancias de alumnos que solicitan acogerse a los planes antiguos de las Facultades y que no han podido ponerse en condiciones para el ejercicio del derecho de opción que les reconoció la disposición transitoria segunda del R. D. ley de 19 de mayo de 1928 ("Gaceta" del 21 y después la R. O. de 13 de diciembre del mismo año, en su número tercero ("Gaceta" del 14), S. M. el Rey (Q. D. G.) ha tenido a bien disponer:

Primero.—Que se prorrogue hasta 30 de septiembre del corriente año los efectos de las expresadas disposiciones. En su consecuencia, podrán optar por continuar sus estudios por el plan antiguo o por el moderno, todos aquellos alumnos, oficiales o no oficiales, que antes de primero de octubre del corriente año tengan aprobado, además de las asignaturas de los suprimidos cursos preparatorios, dos asignaturas de Facultad.

Segundo.—Se prorrogue así mismo hasta 30 de septiembre próximo los efectos del número cuarto de la expresada R. O. de 13 de septiembre de 1928, respecto a los alumnos de la Facultad de Farmacia.

Tercero.—Los alumnos oficiales y no oficiales que hayan agotado en los exámenes de junio los efectos de sus matriculas formalizadas en enero, por haber recibido suspensos o por no haberse presentado a examen, podrán efectuar matricula nueva durante el mes de agosto, para examinarse en la convocatoria del próximo septiembre."

La Junta de Colonització Interior

Al ministeri del Treball s'ha constituït la Junta de Colonització Interior que en virtut de l'oportuna designació efectuada pel Govern, presideix el senyor Lluís Hermosa.

S'ha donat compte de les disposicions que ordena l'establiment d'aquesta Junta, constituïda, tasca encomanada a aquesta, que tindrà al seu càrrec l'execució de les lleis de colonització de 30 d'agost de 1907 i el seu reglament de 23 d'octubre de 1918 i entrarà en l'administració de les colònies agrícoles ja establertes d'acord amb els dits textos legals i en la liquidació d'aquelles, la situació econòmica i social ho aconselli.

Ha estat elegit per unanimitat vicepresident el senyor Ferran García Puellas, enginyer agrònom, vocal de la Junta.

D'aquesta formaran part els següents vocals: directors generals de Treball, Agricultura i Monts, representants de les associacions agrícoles i ramaderes legalment constituïdes, senyors Espinos, Gil, Maurici, marqués de Casa Pacheco i Ricard Mateos, De Gregori, Cánovas del Castillo i Gil. Suplents tècnics: Grau i de la Arena, enginyers de Monts, i García Puellas, enginyer agrònom i els senyors Bordon i Josep Zapatero, cap superior de Colònies, al Marroc, i representant de la Hisenda pública, respectivament.

Actuarà com a secretari En Manuel Rueta Martín, enginyer agrònom. S'ha exposat el pla de treballs per a portar a terme la tasca que hom encomana a aquesta Junta, i s'ha acordat que per a descabellar aquest començament s'obrien les sessions del Comitè tècnic designat a l'efecte.

El servei aeri París-Madrid

El dia 5 se celebrà a Biarritz una reunió hispano-francesa per a tractar de l'establiment definitiu, per avions espanyols i francesos, de la línia aèria Madrid-París.

Els francesos fan actualment, amb caràcter provisional, un viatge setmanal.

Per la Companyia espanyola acudirà a Biarritz el director, senyor Araoz, baró del Sacro Lirio. És possible que hi vagi també el director adjunt senyor Moreno Carraciolo.

Sembla que es tractarà que el cost del viatge no sobrepassi el que correspon a les tarifes per l'interior d'Espanya, és a dir, 30 cèntims per quilòmetre i prop de 350 pessetes pel total del viatge.

Ara estudia la Companyia espanyola l'adquisició d'avions per a completar el servei actual amb el de la nova línia internacional.

El funcionament de la línia Barcelona-Palma de Mallorca sofrirà retard, per haver d'esperar que es construeixin a Espanya hidroavions amb cambra de passatgers. Els que actualment es fabriquen a Cádiz són militars.

El senyor Benavente tindrà una plaça a Madrid

Madrid, 31. — En la sessió de l'ajuntament s'ha pres en consideració la proposta perquè la nova plaça que ha de construir-se a l'encreuament dels carrers de Carretas i Atocha es denomini "Plaça de Jacinto Benavente".

EL VIATGE DE CALLES

Sembla que vindrà a Barcelona

Madrid, 31. — Comuniquen de Havre que demà desembarcarà en aquell port l'ex-president de la República de Mèxic, general Calles, que fa la travessia des de Nova York a bord de l'"Ile de France".

El general Calles es proposa descansar a Europa durant força temps, i passarà llargues temporades a França, Anglaterra i Alemanya.

Hom creu que també vindrà a Espanya amb l'objecte de visitar les Exposicions de Sevilla i Barcelona.

Fa el viatge de rigorós incògnit, desitjant d'eludir tota recepció oficial i els intervius periodístics.

LA VIDA OFICIAL

Madrid, 31. — Per Reial Ordre de la Presidència del Consell es disposa que durant l'absència del president del Consell s'encarregui del despatx i signatura dels assumptes d'aquella, el vice-president del Consell i ministre de la Governació, general Martínez Anido.

El president interí del Consell, general Martínez Anido, després d'haver despatxat amb els directors generals del seu departament, ha rebut el governador civil de León, marqués de Argüeso, En Carlos Delgado, marqués de la Frontera i els senyors Mazarón i Rocafull.

El ministre d'Instrucció ha rebut aquest migdia el senyor Torres Quevedo acompanyat del senyor Torroja, el general Hermosa i el rector de la Universitat de Granada.

El ministre de Foment ha rebut avui el senyor Josep Solórzano, governador civil de Ciudad Real i el president de la Junta de Transports de Catalunya, senyor Graells.

Aquesta nit ha sortit cap a Bayona de Galícia, on passarà un mes, el cap del Gabinet de Censura de Premsa, tinent coronel De la Iglesia.

Demà sortirà cap a Guitiriz el ministre de Marina, on descansarà una curta temporada.

Oviedo, 31. — El general Primo de Rivera ha comunicat al governador civil que el vinent dia 17 d'agost vindrà a Oviedo, on romandrà uns quantes hores.

Es morirà aquí i després marxarà a Gijón, per a visitar la Fira de Mostres. Passarà la nit a la ciutat asturiana i després d'esmorzar a la casa que el comte de Cienfuegos té en aquells voltants, sortirà cap a Santander i Bilbao.

Zamora, 31. — El President ha rebut aquest matí diverses visites i comissions locals al Govern civil.

Després, acompanyat de les autoritats, ha marxat a visitar els salts del Duero.

Es morirà aquí. Hi romanen fins a darreres hores de la tarda.

Aquesta nit, al castell de la Fortalesa, se celebrà un banquet i revetlla, organitzada per la Unió Patriòtica.

Demà, a les onze, el President i les seves filles prosseguiran el viatge en automòbil a Poble de Samabria, on s'aturaran per a visitar el llac de San Martín de Pedrosa. Es morirà i continuaran el viatge cap a Verín.

Ha mort a Madrid el secretari general de la Majordomia del Palau, En Manuel Canale Alvarez. Era gentilhome des de 1898.

El Rei ha dirigit un expressiu telegrama al senyor Poincaré, fent vot pel ràpid restabliment de la seva salut i saludant-lo molt afectuosament.

Santiago, 31. — Ha sortit cap a Bilbao el Nunci de S. S. Ha estat acompanyat per l'arquebisbe, el bisbe de Plasència, el Capítol catedral i les autoritats.

Li ha retut honors militars una companyia del Vintè Regiment d'Artilleria.

Sant Sebastià, 31. — El ministre de Foment arribarà el dia 3, per a inaugurar oficialment les obres del port de Passajes.

Aquest matí ha celebrat sessió la Comissió municipal permanent, la qual ha acordat contribuir amb 1.000 pessetes a l'homenatge dedicat al ministre de la Governació.

Congrés del Càncer a Barcelona

S'ha dictat una Reial ordre de Governació disposant:

Primer.—S'autoritza la convocatòria d'un Congrés monogràfic del Càncer de la pell que se celebrà a Barcelona, amb caràcter oficial durant els dies 28 i 30 de setembre vinent, sota el patronat del Govern.

Segon.—Per a la preparació i organització de l'estat Congrés es crea un Comitè integrat per les següents persones:

President, don Jaume Peyri, resorser, don J. Trabaud. Secretari, don Sebastià Montserrat. Vocals, doctors Carreres, Noguer, Peyri i Campos.

Tercer.—El Comitè organitzador queda autoritzat per a dirigir-se a tots els centres i organismes oficials que els facilitaran totes les dades que necessitin per exercir llur cometa.

DISPOSICIONS DIVERSES

ELS ASPIRANTS A AUXILIAR INDUSTRIAL

Madrid, 31. — Una R. O. del Treball regula amb caràcter general i obligatori les formes d'ingrés en les escoles d'enginyers industrials dels alumnes que pretinguin seguir la formació d'auxiliars industrials.

Es disposa la distribució de les matèries enumerades en l'article vuitè del llibre cinquè de l'Estatut de Formació professional vigent i que constitueixen el pla per a la formació dels auxiliars industrials.

NOMENAMENTS

Ha estat nomenat president del Tribunal arbitral de la Comissaria de l'Assegurament obligatori de viatgers per ferrocarril el senyor Jaume García Vallada, ex-president de la sala primera del Civil de l'Audiència de Madrid, secretari de l'esmentat Tribunal el senyor Emili Martínez Jerez, secretari de la sala del Contencioso-Administratiu del Tribunal Suprem.

MOVIMENT DIPLOMATIC

Madrid, 31. — La "Gaceta" pública, entre altres disposicions, la següent:

Decret de la Presidència i Assumptes exteriors, disposant que el senyor Alonso Caro, ministre plenipotenciari de tercera classe en la secretaria general d'Assumptes Exteriors, passi a continuar els seus serveis amb la dita categoria i amb el caràcter de conseller, a l'ambaixada de París.

Disposant que el senyor Francesc Agramonte, ministre plenipotenciari de tercera classe, conseller de l'ambaixada a Buenos Aires, passi a continuar els seus serveis amb la dita categoria a la secretaria general d'Assumptes Exteriors.

Ascendint a ministre plenipotenciari de tercera, i destinant-lo amb l'esmentada categoria i amb el caràcter de conseller, a l'ambaixada a Buenos Aires, al senyor Francesc Ramírez Montesinos, secretari de primera classe a la secretaria d'Assumptes Exteriors.

Ascendint a secretari de primera classe, destinant-lo amb l'esmentada categoria a la secretaria general d'Assumptes Exteriors, el senyor Alvar de Aguilar, secretari de segona classe en l'esmentat centre.

EL RECARREC PER LIQUIDACIONS D'ARANZELS

S'ha senyalat en 32'03 el recarrec que han de satisfer en la primera desena del mes d'agost les liquidacions de drets d'aranzel que es facin efectius en moneda d'argent o bitllets.

EL MODEL D'UNIFORME PER ALS DIPLOMATICS

S'ha senyalat per la Presidència i Assumptes Exteriors un model de vestit que han d'usar els funcionaris diplomàtics, i en la mateixa real ordre s'autoritza els funcionaris de la carrera diplomàtica que hagin pertangut a les antigues carreres diplomàtiques i consular avui a extingir, que poden seguir usant l'uniforme de la carrera d'origen, tenint no obstant dret, si ho preferixen, a usar el que ara es fixa per a la nova carrera diplomàtica.

CONDECORATS AMB LA MEDALLA D'OR D'ULTRAMAR

Avui s'insereix a la "Gaceta" una real ordre concedint la medalla d'Or d'Ultramar als senyors Josep Mèndez Gracian, Josep Oriol, Josep Carballal, Josep Ignacio de Rivero, Robert de Guardiola i Francesc Carbonell.

L'ESTATUT DE FORMACIO PROFESSIONAL

S'ha dictat pel ministeri del Treball una real ordre concedint regles encaminades a evitar confusions i unificar la forma en què els diversos centres docents puguin interpretar l'estatut de formació professional i disposant que durant els mesos d'agost i setembre de cada any s'ordeni per la direcció general de Corporacions la constitució d'un tribunal especial per a jutjar de l'aptitud professional d'aquells alumnes la formació dels quals com a oficials o mestres es consideri acabada.

NOVES PLACES DE MESTRE

Consignada en el pressupost de despeses del ministeri d'Instrucció Pública la xifra de 965.000 pessetes per a la creació de 1.000 places de mestres i mestresses nacionals d'escoles universitàries i graduades, 500 a primer de setembre i 500 a primer de novembre de 1929, s'ha disposat que l'esmentat crèdit es distribueixi de la manera que a continuació es detalla, conforme al que està preceptuat en l'article quart de l'Estatut general del Magisteri, aprovat per real ordre de 18 de maig de 1923:

Places a crear en l'exercici de 1929: 12 de la categoria primera, sou 8.000 pessetes; 12 de la segona categoria, sou 7.000 pessetes; 24 de la tercera categoria, sou 6.000 pessetes; 24 de la quarta categoria, sou 5.000 pessetes; 48 de la cinquena categoria, sou 4.000 pessetes; 104 de la sisena categoria, sou 3.500 pessetes; i 776 de la setena categoria, sou 3.000 pessetes.

Aquest número ha passat per la censura governativa

L'AFER DEL RAID DEL "DORNIER 16"

Un article del director de l'Observatori

Contestant a Ruiz d'Alda, diu entre altres coses: "Per què aquest empeny a fer responsable a l'atmosfera d'aquells fets, quan tan accessible estigué per als avions la ruta directa Espanya-Agors? Per què, doncs, no veieren els avions dels Agors?"

Dies abans d'emprendre el seu vol el "Dornier 16" feu Ruiz d'Alda un vol cap als Alcàzars i aterritzà a Almeria en comptes de fer-ho en aquest punt.

L'obligada indiscreció periodística descobrí aquest error i que si hagués portat un poc més plens els dipòsits de gasolina haguera recorregut les 40 milles que li faltaven fins a Horta, i aleshores no haguera passat res, però subsistiria ferro d'haver recorregut una ruta molt més llarga que la directa."

La separació del comandant Franco del Servei d'Aeronàutica

Madrid, 31. — Com estava anunciant, avui ha publicat el "Diari Oficial del Ministeri de l'Exercit" la Reial ordre disposant que el comandant i aviador senyor Franco passi a la situació B. del Servei d'Aeronàutica Militar.

En virtut d'aquesta disposició el comandant Franco tornarà a prestar servei a l'arma de que procedeix, on desempenyarà un destí de la seva categoria.

La separació no té caràcter definitiu puix que, els oficials que es troben en la situació abans esmentada, tornen a prestar serveis d'aviació quan el Govern ho creu necessari per la conveniència del mateix.

EL TRANSIT RODAT

Avui començarà a regular-se el tràfec per mitjà dels senyals lluminosos

El tinent d'alcalde delegat d'Obres públiques, Joaquim Llanos, donant-se perfecte compte de l'absoluta precisió d'ordenar el tràfec de vehicles i vianants que d'una manera intensa es desenvolupa en algunes vies de la nostra ciutat per un mitjà més regular que l'actualment emprat a base de la utilització exclusiva dels guàrdies urbans, proposa a l'Ajuntament, i així s'acordà, que s'establís un sistema de senyals lluminosos relacionats entre ells que complissin aquella cometa.

S'ha adoptat la solució universalment admesa que consisteix a instal·lar aquells senyals accionats i interconnectats elèctricament, els quals podran ésser maniobrats a voluntat en forma manual o automàtica, i així s'aconsegueix que puguin regular-se degudament els diferents estats circulatòris que puguin produir-se.

Els senyals estan constituïts a base del nombre de grups de discos necessaris per al degut control del tràfec en les diferents interseccions, de tres discos de colors vermell, verd i ambre.

En cada un dels cicles de funcionament dels senyals es produeix l'encesa dels colors en la forma següent, i amb l'ordre que s'indica: roig; ambre i roig simultàniament; verd; i finalment ambre i verd.

La durada del temps d'encesa de cada una de les combinacions de colors apuntades és variable i pot modificar-se a voluntat amb la fi de poder-la anar adaptant a la intensitat del corrent circulatòri dels carrers interseccionats.

El significat dels colors encesos és el següent:

Conductors: Verd: Avançar en la mateixa direcció.

Verd-ambre: Tombar a dreta o a esquerra.

Vermell: Parar.

Vermell-ambre: Preparar-se per a arrencar.

Verd-ambre: Parar-se.

Vermell: Parar-se.

Vermell-ambre: Preparar-se per a passar.

En definitiva les instruccions es limiten a indicar al vianant, que únicament el verd l'autoritza a passar i al conductor que vermell, sol o amb l'ambre, és sempre senyal de parada, i que el verd, i verd amb ambre, són circulacions condicionals, de front la primera, i virant la segona.

Perquè aquestes circulacions puguin fer-se comodament, els vehicles que hagin de seguir la direcció del carrer hauran, en parer, de situar-se en els rengles centrals del carrer i els que hagin de virar hauran d'estacionar-se junt a la vorera, fent aquest viratge així que aparegui el verd i ambre per la línia més curta, o sia passant per davant del senyal.

En determinats dies o hores d'un dia pot convenir deixar desconnectat i sense funcionament els senyals d'una intersecció per l'escàs trànsit a regular. En aquest cas apareixerà encesa continuament la llum ambre i el tràfec haurà d'efectuar-se d'una manera discrecional a judici del conductor o del vianant, com és el cas en qualsevol intersecció no assenyalada.

De moment ha cregut el senyor Llanos que era convenient ordenar el tràfec en la forma indicada, a la

Plaça de Catalunya, al Passeig de Gràcia, Rambles, Via Lagetana, carrer de les Corts Catalanes i plaça d'Espanya, sense perjudici d'anar estenent en el seu dia la seva aplicació als altres carrers que ho requereixin.

Efectuades durant alguns dies proves parcials de les instal·lacions que han donat idea de la bondat del conjunt, demà, dia 1 d'agost, a partir del migdia es posarà el conjunt en servei definitiu, al qual efecte la delegació d'Obres públiques lliura la instal·lació a la Delegació de Tràfic.

Es recomana al tràfec en general vianants i vehicles, l'estricta observança de les indicacions donades pels senyals, en els quals momentàniament hi haurà guàrdies urbans per auxiliar el públic en la seva interpretació, si bé més endavant la seva missió quedarà limitada a anotar les infraccions per al seu degut correcciu.

La vida social

ELS COMITES PARITARIS DE METGES I PRACTICANTS

Disbat passat tingué lloc la reunió ordinària de la Junta directiva de l'Associació de Metges i Practicants de Societats de Socorsos, per tal d'escoltar les explicacions del delegat que anà a Madrid per a veure el senyor ministre del Treball i recapitar la ràpida continuació dels Comitès paritaris de les professions sanitàries.

Segons les impressions del delegat, és imminent la publicació d'un R. D. constituint la Corporació de Professions Intel·lectuals i seccions paritaris d'aquestes en les quals hi seran representades, ultra les professions sanitàries, totes aquelles altres que en diem de caràcter lliure, però que estan o són d'alguna empresa particular, com advocats, enginyers, etc.

Aquestes seccions tindran les mateixes facultats que els Comitès, excepte la d'aprovació de les bases de treball, per quant això serà de competència de la Corporació. Però la redacció de bases es farà per les respectives seccions.

No manca res més que el tràmit burocràtic perquè aquesta disposició sur

BRIAND AL PODER
Els socialistes votaran
contra el Govern
París, 31. — Els socialistes han decidit votar contra el Govern. — Fabra.

Els radicals-socialistes s'abstindran
París, 31. — El grup radical-socialista ha decidit, per 43 vots contra 34, abstenir-se quan es plantegi a la Cambra la qüestió de confiança a l'actual Govern. — Fabra.

La declaració ministerial
París, 31. — El Consell de ministres ha aprovat la declaració ministerial. — Fabra.

París, 31. — La declaració ministerial que el Govern llegirà a la Cambra proclama que l'actual gabinet tractarà d'acabar l'obra començada per M. Poincaré. Demana una treva de tres mesos, a fi de poder defensar a La Haia, amb autoritat indiscutible, els interessos i els drets materials i morals de França. "Aquest — diu la declaració ministerial — és el nostre únic programa." Per a poder-lo portar a terme, per a poder parlar en nom del país, el Govern necessita la confiança general. El ministeri està disposat a assumir, amb el concurs del Parlament, les més feixugues responsabilitats que hagi suportat cap altre Govern des del final de la guerra. El document acaba dient que la Cambra sabrà prendre les seves responsabilitats com, per la seva part, París, 31. — La declaració ministerial que serà llegida a les Cambres aquesta tarda, diu així:

Senyors: En primer terme, estem segurs d'interpretar els nostres únics sentiments, en retre homenatge a la nostra diferent simpatia, i formular els vots més sincers, per al prompte guarniment de l'home d'Estat que va saber arribar fins al límit de les seves forces físiques, en la realització d'una obra nacional.

Estem travessant unes hores particularment greus, en les quals, els homes que es presenten davant vostre, i consideraran honrats per llur col·laboració en aquella obra.

Desitjosos de finir-la, ens reunim avui i us demanem els mitjans per a arribar-hi.

Es tracta del ressorgiment financer de l'interior, de l'equilibri del pressupost, de l'estabilització de la nostra moneda i de l'arranjament definitiu del deute exterior.

Creiem que davant aquests esdeveniments és possible arribar a un acord entre nosaltres.

El senyor Briand es plany després que alguns partits polítics hagin negat la seva col·laboració al Govern, i afirma que els interessos de França estan en tot moment defensats, i en particular, en la Conferència de La Haia, i acaba dient que aquesta gestió, en realitat, constitueix la raó d'ésser del nou Govern i el seu únic programa. — Fabra.

Poincaré i el nou Govern
París, 31. — Responent a una carta de M. Briand, en la qual el president del Consell, en nom propi i dels seus col·legues, saluda a M. Poincaré i fa vots pel seu ràpid restabliment, M. Poincaré agraeix el testimoni de simpatia i expressa el seu desig que el Govern actual porti a bon terme l'obra comuna que les circumstàncies l'han obligat a abandonar. — Fabra.

Avui serà operat el senyor Poincaré
París, 31. — L'ex-president del Consell, senyor Poincaré, s'ha traslladat aquesta tarda a la clínica, on li serà efectuada l'anunciada operació. — Fabra.

El nou Govern es presenta a la Cambra
París, 31. — Sessió de la Cambra. El senyor Briand puja a la tribuna i diu que no pogué desoir la crida que li va adreçar el president de la República.

Calia — seguit dient — constituir amb tota rapidesa un Gabinet.

Ha recordat després el senyor Briand que havia cregut possible una ampliació del Govern i de la majoria, per tal de realitzar una obra limitada, precisa.

Les esquerres escolten impassibles l'orador, que explica els oferiments que es feren als radicals socialistes, als quals oferí el ministeri d'Estat i la subsecretaria del mateix ministeri oferiments que per a ells no eren pas venatoris.

Parlant de la seva col·laboració de tres anys al Govern del senyor Poincaré, el senyor Briand declara:

"Mai els meus col·legues m'han regat en la meua tasca; i jo, per la meua part, no he tractat tampoc mai de fer política personal.

Jo us demano que no oblideu la situació en què ens trobem.

Aquest país, que surt d'una terrible guerra, vol, abans que tot, que els governs i els Parlaments facin tot el que sigui possible per a impedir que una nova guerra caigui sobre el món; i aquests són els problemes que angustien els esperits.

No hi ha cap francès que no sàpiga que quan el president del Consell marxà a La Haia, cal que no s'afeleixin els seus esforços.

Si en aquella reunió de representants de Governos es pot donar la impressió que es duu l'aprovació de tots els representants del país, ningú no pot dubtar que la seva veu es veurà escoltada.

LES NEGOCIACIONS RUSSO - BRITANQUES
En espera de la resposta soviètica
Londres, 31. — Les negociacions entre el ministre britànic d'Afers Estrangers Mr. Henderson i el senyor Dovgalevski, ambador soviètic a París, no han estat represes, degut a què l'agent dels soviets no ha rebut encara cap resposta del seu govern, a l'acompanyació que li fou cursada després de celebrada la primera entrevista amb Henderson. — Fabra.

ELS CONFLICTES DEL TREBALL

Acord a Rosario

Buenos Aires, 31. — Es reben notícies de Rosario de Santa Fe, segons les quals, els obrers transviaris que estaven en vaga han arribat a un acord amb l'empresa per a reprendre el treball. Abans d'arribar-se a l'acord les autoritats havien alliberat els tramviaris que estaven detinguts.

Es confia que el conflicte quedarà resolt satisfactoriament d'aquí a pocs dies. — Fabra.

El conflicte del Lancashire

Manchester, 31. — Els delegats de l'organització obrera de les filatures, després de dues hores de discussió sobre el conflicte plantejat en la indústria cotonera, han decidit recomanar als districtes que es deixi la resolució del conflicte a mans del Comitè executiu.

El senyor Macdonald ha nomenat avui una comissió la qual estarà encarregada de realitzar una enquesta sobre les condicions actuals i les perspectives que ofereix la indústria cotonera.

Formen part de la dita comissió el president del Board of Trade i el Primer Lord de l'Almirallat. — Fabra.

No vull pas pressionar-vos, però per tal que el que representi el nostre país pugui representar-lo amb el front ben alt, caldrà que feu el necessari.

Els perills han arribat a establir una solució, i si demà, com podem esperar-ho, el Pla Young funciona, França podrà dur a cap la liquidació dels seus deutes.

Mentre subsisteixi aquesta situació, entre França i Alemanya no hi ha pau, ni és possible una aproximació.

Cal que els crèdits siguin mobilitzats; que l'economia pública sigui internacionalitzada.

Quan tinguem la seguretat que el pagament arribarà al final, no hi haurà possibilitat de tornar sobre aquest Pla, i aleshores la col·laboració serà possible per ambdós pobles.

El senyor Briand ha felicitat després un dels oradors que havien pres part en el debat, per haver parlat de la necessitat que existeix entre les nacions europees d'entendre's, per tal d'unificar llur situació econòmica.

En aquesta obra de pau — ha afegit el senyor Briand — els Estats Units estan tan interessats com nosaltres, els passos d'Europa, i amb aquest esperit seguiré els meus esforços.

(Vius aplaudiments en diferents costats de la Cambra.)

La conferència de La Haia entendra en la qüestió de les reparacions i en la qüestió rhe-nana.

M'he negat a dir — afegí el senyor Briand — que jo aniré a La Haia amb una opinió prèviament preconcebuda. Jo hi vaig per a fer esforços de bona voluntat, que sols poden dur-se a terme si es veuen acompanyats també de bona voluntat per l'altra banda.

Els gestos de pau — segueix dient el senyor Briand — sols poden efectuar-se quan existeix bona voluntat recíproca d'ambdós països: França i Alemanya.

Ja veurem què en surt, de la Conferència: ha d'ésser quelcom complet, sòlid i definitiu.

Frància no pot pagar anys i anys, sense que per la seva part rebí els necessaris lluraments. (Aplaudiments.) — Fabra.

— O —

París, 31. — La Cambra ha acollit amb aplaudiment la declaració ministerial.

El nou president del Consell, senyor Briand, ha demanat la discussió immediata de les interpellacions.

El senyor Fossard ha exposat els motius en què es fonamenta l'oposició socialista.

El senyor Cachin ha criticat el nou Govern i ha fet una nova exposició dels arguments comunistes. — Fabra.

La Cambra atorga la seva confiança al Govern

París, 31. — La Cambra dels Diputats ha aprovat una ordre del dia de confiança al Govern, per tres cents vint-i-cinc vots, contra cent trenta-sis. — Fabra.

Felicitacions a Briand

París, 31. — El President del Consell, senyor Briand, ha rebut gran nombre de telegrams de felicitació, entre els quals cal remarcar els que li han estat enviats pel general Primo de Rivera i pels senyors Macdonald i Henderson. — Fabra.

ESTRANGERS

EL PRIMER D'AGOST COMUNISTA

Més detencions a París
París, 31. — La policia ha detingut durant la nit, un membre del Comitè Central del partit comunista, també redactor de "L'Humanité". Igualment ha estat detingut el secretari d'un grup comunista.

Les autoritats segueixen prenent les mesures més rigoroses per tal d'evitar les manifestacions tumultuoses anunciades per al dia primer d'agost.

Han arribat a la capital reforços de gendarmia, infanteria i cavalleria. — Fabra.

París, 31. — Les dues persones del Comitè Central Comunista detingudes aquesta nit són Forestier i Lacour. Se'ls acusa de provocació de desobediència entre militars. — Fabra.

París, 31. — La policia ha detingut a Ivry un funcionari de l'Alcaldia, acusat de participació en el complot contra la seguretat de l'Estat. Al seu domicili han estat trobats diversos documents, interessants particularment les línies telefòniques de la regió de París. — Fabra.

Precaucions a Grècia

Atenes, 31. — Les autoritats han pres enèrgiques mesures preventives per a evitar els atemptats i cops de mà que els comunistes anuncien.

En les ciutats importants, les vies seran guardades per forts destacaments, igual que ho seran les ambixades i els consolsats.

No es permetran reunions ni manifestacions. De més a més, la policia ja ha detingut un centenar de comunistes perillosos. Hom creu que les detencions continuaran. — Fabra.

Precaucions a Bulgària

Sofia, 31. — En previsió de les manifestacions que intenten realitzar demà els comunistes, les autoritats han adoptat severes mesures, per al deprivar-les.

La policia ha detingut a tres emissaris russos. — Fabra.

Un comunista mort a Sarajevo

Belgrad, 31. — Comunicant de Sarajevo que la policia ha detingut un comunista anomenat Barus, en el domicili del qual, ha estat practicat un escorcoll.

El detingut intentà fer-se escapolir i la policia disparà sobre d'ell, matant-lo. — Fabra.

LA RUPTURA XINO - SOVIETICA

Suposat combat entre russos a Vladivostock

Toquio, 31. — A les oficines del ferrocarril del sud de la Mandxúria, que es troba sota el control dels japonesos, s'ha rebut una informació dient que diumenge passat, a Iman, situat a 250 milles al nord de Vladivostock, hi hagué un sagnant combat entre russos blancs i vermells. Resultaren un centenar de morts i ferits.

La notícia no ha estat confirmada per cap altre font. — Fabra.

S'inicien les negociacions russo-xineses, a Manxuli

Xang-Hai, 31. — Ahir, a Manxuli, es va reunir la primera Conferència preliminar ruso-xinesa.

El consell general soviètic a Kharbin ostentava la representació del Govern rus, mentre el xinès era representat pel Comissari d'Afers estrangers a Kharbin, del Govern de Nankin.

En aquesta conferència s'ha discutit la data i el lloc on haurà de reunir-se la Conferència oficial russo-xinesa. — Fabra.

XINA

ALLIBERAMENT D'UN EX-GOVERNADOR DE CANTON

Nankin, 31. — El Consell polític general ha ordenat que sigui alliberat el mariscal Licjaisun, governador de Canton, que fou el principal instrument de l'aproximació anglo-xinesa en les qüestions relatives al sud de Xina. — Fabra.

INDIA

LES INUNDACIONS

Londres, 31. — Despatxos de Bombai, que publica el "Daily Telegraph", diuen que les inundacions del sud adquirixen proporcions desastroses, i han resultat ofegats centenars d'habitants d'aquelles contrades.

La major part de les vies ferroviàries estan cobertes per les aigües, i a conseqüència d'això han estat interrompudes les comunicacions ferroviàries.

A Hyderabad s'han esfondrat dues centes cases a conseqüència que les aigües han minat els fonaments.

Fins ara se sap que hi ha deu morts. Hom ignora, però, el nombre total de víctimes. — Fabra.

FRANÇA

EL SENAT

París, 31. — Al Senat, després d'haver estat aprovat el projecte relatiu a la disminució en diversos impostos, que ha presentat el Govern, s'han donat per acabats els treballs d'aquesta Cambra. — Fabra.

Notícies de procedència japonesa — que no han estat confirmades — donen compte d'haver-se lliurat un combat, entre les forces soviètiques i els russos blancs, al nord de Vladivostock

A Manxuli, han començat les negociacions preliminars per solucionar l'incident sino-soviètic de la Manxúria

Uns quants comunistes — senyors i senyores — ocuparen l'imperial d'un autobús londinenc i es negaren a abandonar-lo. L'autobús fou dirigit a la casa central de la policia, amb els seus conseqüents i incòmodes passatgers

El "St. Louis Robin" ha aterrat, després d'haver volat disset dies i mig, o sigui 420 hores i 21 minuts

El gabinet Briand ha obtingut la confiança de la Cambra francesa, per 825 vots contra 126

Les negociacions russo-britàniques estan interrompudes, en espera de les instruccions del Govern soviètic a Dogalevski

L'AERONAUTICA

El "St. Louis Robin" aterra després d'haver volat 420 hores

Saint Louis (Missouri), 31. — L'avió "Saint Louis Robin" ha aterrat durant, després d'haver volat durant 420 hores, 21 minuts, o sigui més de 17 dies i mig.

El "St. Louis" s'ha mantingut en l'aire set dies, set hores i dos minuts més que l'"Angoleno", que detentava el rècord anterior.

L'atterratge es realitzà en magnífiques condicions, a despit d'estar el camp molt fangós. Quinze mil espectadors presenciaren l'atterratge i aclamaren els aviadors.

Els dos aeronautes foren examinats pels metges i se'ls troba en excel·lent estat de salut. Es repartiran el premi de 31.255 dòlars. — Fabra.

El pròxim raid del "Comte Zeppelin"

Washington, 31. — L'administració de Correus anuncia que des d'aviu serà admesa correspondència per esser transportada a Europa a bord del "Comte Zeppelin", que sortirà de l'aeròdrom de Lakehurst, cap a Friedrichshafen, el dia 7 del vinent setembre. — Fabra.

Topada d'avions

Reims, 31. — Dos avions militars toparen i quedaren aixafats a terra. Resultà un sots-oficial mort. — Fabra.

Reims, 31. — Es tenen detalls de l'accident d'aviació ocorregut al camp de Mailly. Un dels avions va resultar amb l'hèlix arrencada, a conseqüència de la topada, però el pilot va poder aterrar gairebé normalment. L'altre avió va caure. El pilot va intentar saltar de l'aparell, però una de les pales de l'hèlix va agafar-lo i el va matar. — Fabra.

GRAN BRETAGNYA

DISTINCIO A UN ALMIRALL

Londres, 31. — El rei Jordi ha conferit a l'almirall Sir Reginald Tyrwhitt el títol de cavaller gran creu de l'orde del Bany, en reconeixement als eminents serveis prestats durant la seva actuació de comandant de les forces navals britàniques a Xina. — Fabra.

LA MARINA BRITANICA

Londres, 31. — A conseqüència d'haver passat a la situació de supernumerari l'almirall de la flota, Sir Charles Madden, ha estat ascendit al càrrec d'almirall Sir Osmond Brock.

El vicealmirall Sir Michael Hodgkins, actualment segon lord de l'Almirallat, ha estat ascendit a almirall.

El capità Mr. Carpenter ha estat ascendit a contralmirall i ha passat a la reserva. Com es recordarà, mister Carpenter fou l'autor del famós raid a Zeebrugge durant la guerra, quan manava el creuer "Vindictive", i amb motiu d'aquest fet li fou concedida la creu distingida de Victòria. — Fabra.

GENEROSITAT BRITANICA

Londres, 31. — Lord Iveagh ha fet un donatiu de vint mil lliures perquè siguin distribuïdes en set anualitats a l'Hospital de Santa Maria, instal·lat a Paddington. — Fabra.

EL ROSSEC DE LA GUERRA

La pròxima Conferència de La Haia

París, 31. — Han circulat algunes versions afirmant que la conferència de La Haia sofriria un nou ajornament i no s'inauguraria el dia 6, com s'havia anunciat.

"La Matin" i "Le Petit Parisien" diuen que els delegats francesos han rebut ordres d'estar disposats el dia 5 a marxar cap a la capital holandesa.

Segons sembla, la conferència tindrà lloc en el palau de la segona Cambra, car el Palau de la Pau no estarà disponible en aquella data. — Fabra.

BALCANS

L'ADMINISTRACIO HELLENICA

Atenes, 31. — El govern ha decidit fer la reforma administrativa del país, que es dividirà en 11 ó 14 administracions. — Fabra.

ESTATS UNITS

LA CALOR A NOVA YORK

Londres, 31. — Telegrafia de Nova York al "Times" que l'onada de calor que es deixa sentir en aquella capital ha causat la mort a cinc persones. — Fabra.

AERONAUTICA

EL "DO-X", L'AVIO DE 50 TONES, CENT PAS-SATGERS I 6.000 CAVALLS

En els cercles aeronàutics des de molt temps se sabia que el constructor alemany Claudi Dornier en projectava una de molt grossa. Es tractava, segons es deia, d'un hidroavió gegant, que se sortiria de tot allò que es coneixia i que fóra d'unes dimensions i d'una capacitat realment fantàstiques si es comparaven amb les més elevades que donava l'estat actual de la fabricació d'avions.

Per ajudar la imaginació a engrosir-lo no es tenia cap notícia exacta ni cap referència certa de les característiques de l'avió ni de l'estat dels treballs.

Es parlava, però, d'un centenar de passatgers a transportar, d'un nombre de motors i d'una potència desconcertants, d'un pes total al qual no es preveia d'arribar encara, i, en fi, d'una quantitat de xifres tan extraordinàries, que el més prudent era tornar-se escèptic respecte de l'avió gegant i esperar fins que el misteri fos conegut per fer comentaris. El cas tenia una mica el sabor "Juli Verne" i si no fos la serietat a què avui ha arribat la construcció aeronàutica i practica molt especialment per Dornier, al qual ja es deuen uns avions de la millor qualitat i famosos arreu del món, hom s'hauria decantat a creure en una exageració de l'amor dels alemanys al "colossal".

Però vet ací que encara no fa un mes, el dia 9 de juliol, va passar allò d'entretar el vel que cobria el misteri. Es va permetre l'entrada als tallers als periodistes i se'ls facilitaren dades per tal que tot el món s'assabentés del naixement del colós de l'aire.

Les fantasies que havien circulat no ho eren. S'havien limitat a encertar la realitat. El nou hidroavió era efectivament capaç per a cent passatgers, tenia un nombre de motors i una potència completament extraordinària i tenia un pes total ben astorador, però el gegantisme no era, de desconcertant. Tothom es preparava per admirar una màquina molt moderna, potser fins i tot una mica estranya, d'acord amb els principis més refinats i més de darrera hora de l'aeronàutica. Tothom es desenganyà: el Dornier "D-X" és un avió ortodox de cap a peu. Les seves mides es proporcionen igualment que les de qualsevol altre avió i només aguanten la categoria del gegant unes dimensions que són tres o quatre vegades les dels aparells més grans construïts fins ara.

Mentre la generalitat dels constructors s'han vist obligats, per a mantenir-se al dia, a evolucionar els seus aparells cap a un perfeccionament successiu i continu que a vegades ha semblat una adaptació a la moda, Dornier s'ha deturat en una fórmula determinada i n'ha procurat treure tot el suc en qualitat i en quantitat, sense preocupar-se si d'altres constructors aconseguïen millors resultats amb unes altres fórmules que no s'aprofitarien perquè serien abandonades abans de madurar.

Dornier va escollir la seva fórmula: ala rectangular, mig cantilever, monopla, flotadors laterals directament units al casc, casc allargat amb el fons relativament pla, motors en tandem damunt de l'ala, construcció metàl·lica, i s'ha mantingut fidel. Des del "Libelle", que amb 50 cavalls portava tres persones i que aparegué l'any 1921 fins

reclamant els dos caps de la delegació anglesa seran els senyors Knownd i Henderson, als quals acompanyaran alguns tècnics del Foreign Office i de la Tresoreria. — Fabra.

La delegació britànica

Londres, 31. — S'anuncia amb caràcter oficial que els delegats britànics que prendran part en la Conferència Internacional de La Haia, són els senyors Snowden, canceller de l'Echiquier, Henderson, ministre d'Afers estrangers i Graham, president del Board of Trade. — Fabra.

La delegació britànica

Londres, 31. — S'anuncia amb caràcter oficial que els delegats britànics que prendran part en la Conferència Internacional de La Haia, són els senyors Snowden, canceller de l'Echiquier, Henderson, ministre d'Afers estrangers i Graham, president del Board of Trade. — Fabra.

ESTATS UNITS

LA CALOR A NOVA YORK

Londres, 31. — Telegrafia de Nova York al "Times" que l'onada de calor que es deixa sentir en aquella capital ha causat la mort a cinc persones. — Fabra.

AERONAUTICA

EL "DO-X", L'AVIO DE 50 TONES, CENT PAS-SATGERS I 6.000 CAVALLS

a l'actual "Do-X", els avions de Dornier han estat extrapolicacions d'una mateixa sèrie. Ha estat el mateix tipus que ha anat augmentant proporcionalment de dimensions i de capacitat. Per això el "Do-X" recorda tant les línies dels Dornier Wai i Super-Wai. És gràcies a aquest coneixement profund d'una fórmula, que ha estat possible crear-la a aquesta escala enorme. Evidentment, hi ha altres tendències superiors en qualitat a la utilitzada per Dornier, però l'experiència i el domini que es tenen d'elles no són suficients per obtenir els resultats aconseguits pel constructor alemany.

La barca del "Do-X" és un casc que té 40 metres de llargada i una secció màxima de 6'40 metres d'alçada per 4'80 d'amplada. Amb càrrega l'avió s'enfonsa 1'50 metres. Aquest casc que es va aïllant fins a la cua, amb una alçada d'1'85 m, es pot recórrer de cap a cap i està dividit en tres pisos per mitjà de dos sostres. En la part inferior del casc hi ha col·locats els dipòsits cilíndrics de la benzina amb una capacitat total de 16.000 litres. També hi ha el magatzem per a les mercaderies, els instruments i els carburants.

Damunt de la línia de flotació hi ha el pis del mig amb una llargada total de 29 metres. Els espais destinats als passatgers, menjadors, cabines per 4 i 6 persones amb seients transformables en llits, ocupen una distància de 15 metres. Encara hi ha la cuina elèctrica, els lavabos i el lloc per a la tripulació. Aquest pis té una alçada de 2'15 metres.

Finalment, a la part superior hi ha el pont de maniobres amb el departament de motors, de navegació i de comandament.

L'ala del "Do-X" és un immens rectangle, completament metàl·lic, com la resta de l'avió, de 48 metres d'envergadura i de 9'5 metres de profunditat i té un gruix màxim de 1'35 metres. Aquesta ala va fixada per contacte amb el sostre superior del casc i està contraventada a banda i banda per tres tirants. Damunt la part davantera d'aquesta ala va fixada una mena d'ala molt més petita que suporta sis parelles de motors muntats en tandem. L'ala petita va separada de l'ala pròpiament dita per sis xemeneies que vénen a l'indret de cada grup de motors.

L'accés en vol als motors s'obté de la següent manera: tot el llarg de l'ala en la distància que correspon a les sis xemeneies verticals disposa d'un túnel de 70 centímetres d'alçada, en el qual unes vies permeten al mecànic traslladar-se, ajudat damunt d'un carretó provist de rodes, fins a sota de qualsevol xemeneia, on una escala el permet llavors d'enfilar-se fins a la barqueta que suporta els motors, des d'on es poden observar o reparar comodament. Els 12 motors són Júpiter-Siemens nou cilindres, en estrella, refredats per aire, que donen una potència de 525 cavalls cada un, o sigui una potència total de 6.300 cavalls. Damunt de cada motor va acoblada una hèlix de quatre pales.

El comandament dels 6.300 cavalls no pot ésser encarregat, com en els altres avions, al pilot, ja prom enfeinat en conduir l'avió. Són dotze motors que exigeixen atenció, és a dir, que reclamen el control asseynat dels carburadors, magnetos, circulació d'oli, règim, etc. Aquesta feina és del compte del cap dels me-

canics d'a bord i per conegre la disposició d'un departament que és una oficina de control de debò, plena de manetes, de contactes, d'indicadors de revolucions i de pressions d'oli. Aquest cap dels mecànics obedeix, és clar, les indicacions del comandant de l'avió. Per a l'excipiment de l'aigna del fons del casc, per la il·luminació i la T. S. F. i pel compressor d'aire d'engegada dels altres motors, encara hi ha un petit motor de 4 cavalls.

Amb els 16.000 litres de benzina i amb la tripulació completa — un capità, un segon, dos pilots, un cap de mecànica, quatre mecànics, un radiotelegrafista, un cuiner i un cambri, dotze persones en total — el "Do-X" pesa 35 tones. En una distància de 1.000 quilòmetres pot portar una càrrega de 15.000 quilos, que corresponen a més de cent passatgers amb els equipatges respectius, a una velocitat de dos-cents quilòmetres per hora i amb una reserva de benzina per fer encara 1.000 quilòmetres més. Amb només seixanta passatgers sembla que el radi d'acció es podria augmentar fins a 4.000 quilòmetres.

Els assaigs efectuats fins ara són convincents: amb vuit motors, o sigui amb 4.200 cavalls només, l'avió s'enlairà en 28 segons. Altres assaigs han demostrat que la concepció era bona i que ha estat ben realitzada. Només alguns detalls secundaris han reclamat un retoc.

Com a detall interessant, es pot comunicar que el Govern italià ha passat ja una comanda de dos hidroavions "Do-X" a la casa Dornier.

L'aviació, que sempre ha estat pròdiga en manifestacions, ha creat una categoria d'homes, els pilots, damunt dels quals hom ha expressat l'admiraació que tantes gestes produïen i al valor sorprenent dels quals s'ha atribuït l'avenç impetuós en els camins de l'aire. Seria injust, és clar, voler retallar, encara que fos poc, el paper principalíssim que en els esforços per al progrés de l'aviació han tingut els pilots aviadors: Lindbergh, De Pinedo, Allan Cobham, Kingsford-Smith, Koehl i molts, molts d'altres han fet alguna cosa més que fer raids: han fet proves, assaigs, demostracions, experiències i observacions que han beneficiat tota l'aeronàutica. Però ells sols, sense els treballs dels tècnics i constructors — quanta voluntat tensa i quanta tenacitat consumida damunt de les taules de dibuix i de projectes, i quanta angúnia en els tallers davant del nou avió a mig acabar — no haurien aconseguit cap resultat. Solament amb la col·laboració del constructor ha estat possible la victòria: primer la lluita amb les matemàtiques, la ciència pura i amb totes les dificultats i problemes de l'enginyeria, és a dir, primer la lluita i la victòria amb tots els obstacles exactes, després el combat, més heroic, més d'espectacle, amb tot un seguit d'imponderables adversos i al càrrec dels pilots.

Fins ara quan sentíem dir que un avió s'aguantava dues setmanes en vol, la nostra admiració era únicament per a l'equip conductor. No ens recordàvem de la meravella d'uns motors i d'un material capaç de resistir una feina tan feixuga, sense el relleuament que aquell equip es permetia. L'esforç del tècnic que havia fet possible la demostració, passava desapercbut.

Avui, però, una superació d'aquest esforç ha posat moltes coses en el seu lloc d'una manera evident. Claudi Dornier ha estat dos anys construint el seu gegant. Les oficines d'estudi han fet 6.300 dibuixos de peces i el nombre total de plans arriba a 14.000. Aquest treball ha donat uns resultats infinitament superiors als obtinguts en totes les gestes esportives realitzades en el mateix període de temps.

Més que les travessies transatlàntiques i que les vols de durada ha estat l'aparició del "Do-X" el que ha fet donar a l'aeronàutica un pas decisiu en el seu progrés.

MARIAN FOYE

Català:

LA PUBLICACIO

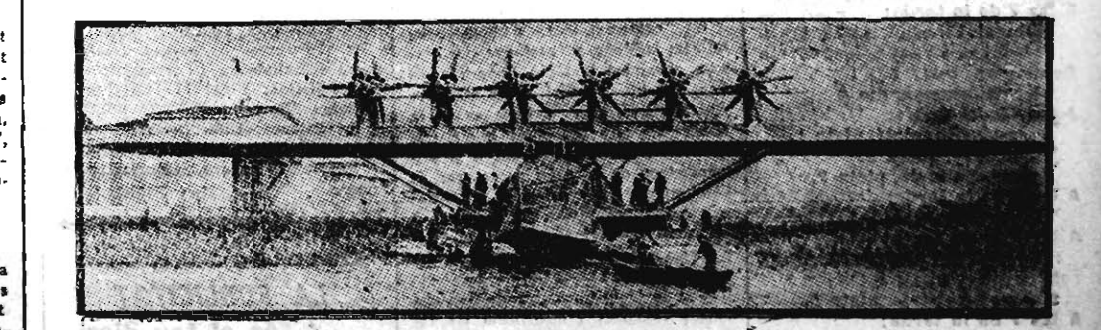
és el teu diari

Casimir Vicens

Despatx: Barri de la Pau, 12

Figueras, Calvar (P.R.P.)

BARCELONA

Una vista de front de l'avió gegant "Do-X"

LES ESPORTS

Les construccions esportives de Montjuïc

"La construcció d'una gran piscina a l'Estadi Municipal de Llió, capital que no té cap piscina digna de dir-se el nom, és agafar el rave per les fulles."

(Del diari L'Echo des Sports, de París.)

A Navarro i Sedó, en "El Matí" d'ahir, fafer de la piscina a Montjuïc li acut encara un breu i contundent comentari i que té encara, si cap, més interès per l'oportunitat que representa fer-nos saber com interpreten els llicioners un cas que guarda molta semblança amb el d'ací.

Hens ací part de l'article de l'esmentat company:

"Incidentalment he volgut tractar d'aquesta nota perquè ella sembla desprendre's de la campanya iniciada per En Gibert, renovada aquests dies pel company Bernades de LA PUBLICITAT, en tractar de les construccions esportives a l'Exposició: nota que ha caigut en uns moments que aquestes qüestions han pres un caire de bastant interès.

Ni polítiques ni personalismes ens han mogut a la brega en aquesta campanya; més enllà creiem la nostra missió en subjectar-la al tema esportiu i garrallar-la dels altres mòbils que ens podrien fer moure. Per això insistim en el nostre punt i aquest article el concretarem a la Piscina de Montjuïc, que, mentre no se'ns demostrí el contrari, la considerem de tan poca utilitat esportiva, degut al seu emplaçament, com poc oportuna de construcció, quan manquen les piscines populars. Llegint la premsa estrangera, he trobat un article a "L'Echo des Sports", que s'adiu força al nostre tema; diuen alguns paràgrafs:

"Ens ha estat confirmada, en efecte, la construcció d'una gran piscina, de cinquanta per divuit metres, a l'Estadi Municipal de la Mouche (Lió). Evidentment això és motiu per alegrar-se d'aquesta construcció que permetrà que les lluites es desenvolupin en un marc regular.

Per contra no fa por allègria—perquè és la veritat—que, en una capital com Lió, que no té cap piscina digna de dir el nom de piscina de natió, això és agafar el rave per les fulles.

Això és, sota el punt de vista d'educació i estudi, crear una Facultat o una "Inspección d'Académie", sense obrir abans les escoles primàries, secundàries o professionals que obrin la porta a les primeres.

Amb els milions que seran engolits en aquesta empresa municipal, Lió hauria certament pogut construir en molts dels seus barris populars piscines de dimensions reduïdes, però suficients per veure-hi en tot temps l'ensenyament de la natació als nens de les escoles, i la pràctica als clubs molt nombrosos que practiquen aquest exercici eminentment útil.

Això diuen a França; aquests paràgrafs talment semblen com un resso de la nostra campanya. L'emplaçament de la Piscina de Montjuïc li lleva totes les possibilitats esportives; serà tot el que es vulgui quant a perfecta construcció, però això és balder quan no té una utilitat pràctica i ben concreta. S'han trencat algunes llances a favor de la Piscina; creiem, però, que més sincers haurien estat, els qui ho han fet, de no falsejar la defensa. Tant En Gibert, com En Masferrer i d'altres, estan molt per damunt de les campanyes; la seva obra esportiva és prou sòlida. Però, en aquest cas crec que s'han errat; potser tenen els seus motius; però l'obligació nostra és, quan es tracta d'esbrinar quelcom, posar cruelment la nafra al descobert. Hi ha cops que l'aire i el sol guareixen les ferides.

El comentari més eloqüent sobre la piscina, serà el que farà el temps; ell, amb la realitat crua, ens dirà de quina banda està la raó. Per ara segueixo, com vaig dir en el meu primer article, d'acord en tot el que flavors i darrerament ha dit el company Bernades."

la nostra regió, any darrera any, tendeix sempre als seus desenvolupaments a córrer la dita prova històrica i de la més gran equitat, donant-li en tot el possible el més pur aspecte d'esportivitat, procurant no veure's en el cas d'haver d'apellar a la flexibilitat dels reglaments. De manera que cada any, tot just extingits els ecos de la Volta, el Comitè organitzador es dedica a analitzar detingudament totes les incidències sorgides en el descabellament d'aquesta, i cerca la més lògica solució per a l'any següent. Per això cada any el reglament és objecte d'un detingut estudi, de manera que aquest resolgui i aclari totes els punts dubtosos que hagin aparegut en anys anteriors.

La Unió Esportiva de Sans promet en altres edicions puntualitzar les clàusules més importants del reglament que s'insereix en aquestes columnes, a l'objecte que tots els que estiguin interessats en la Volta puguin orientar-se perfectament d'aquest.

Les cooperacions per a la Volta van en augment. A les que hem publicat anteriorment cal afegir les següents: Joan Ponç Ribes, 25 pessetes; Josep Soler Rusi, 25; Juli Sales, 25; Pere Sugranyes, una magnífica copa d'estat; Cicles Pasqual, 25 pessetes; Successors de Domènec Sabater, 10; Frederic Abiol, 15; Cicles Catalunya, 25; Fills de S. Baranger, 25; Lluís Esteve, 25; Santomà Escalà, 10; Joan Munner, 10; Jaume Badia, 15; J. Escalà, La Catalana, 10; Novetats Fenollosa, 5; Sastreria Sport, 5; Fotografia Daguerre, 25.

Una altra important figura acudirà a la Volta a Catalunya. Es tracta del notable corredor italià Artur Bresciani, el qual s'ha adreçat a la Unió Esportiva de Sans manifestant la seva intenció de prendre part a la Volta.

N A T A C I O

A SABADELL

Demà, divendres, amb motiu de la festa major, tindrà lloc a la piscina del C. N. Sabadell un interessant match de waterpolo entre un equip de periodistes esportius de la nostra ciutat i el primer equip del C. N. Sabadell.

En principi ha estat format l'equip periodístic de la següent manera:

A. Trigo (Publicitat, Segalà (Noticiero), Gibert (Noche), Cruells (Mundo), Benavent (Vanguardia), Fina (Mundo), Santacana (Noche).

També vindran per a participar en altres proves, Bofarull (Mundo), Santolària (Nú), Subirana (Diluvio).

El gran deportista sabadellenc Antoni Tamburino, president del C. N. Sabadell i vice-president del Centre d'Esports, ha fet present d'unes valuoses i artístiques medalles d'argent.

L'afició local espera amb gran interès l'arribada dels periodistes esportius barcelonins.

B O X A

A LES ARENES

Aquest vespre tindrà lloc a Les Arenes l'anunciada vetllada de boxa en la qual serà projectat el film del match Uccidun-Schmeling.

VETLLADA AMATEUR

AL LUNA PARK

Per a dissabte vindrà la Comissió organitzadora de les vetllades amateurs del Luna Park i preparat un programa que sens dubte serà millor que el del passat dissabte, car hi figuren noms destacadíssims que en els passats campionats demostraren que no endebades s'havien preparat per a tan dura prova.

Conseqüència d'això, estem segurs que en gran nombre els aficionats aniran al Luna Park, desitjous d'aplaudir aquests xicots, figures del dia de demà.

Com el dissabte passat, esperem veure la pista del Luna Park atapeïda d'un públic nombros.

Recordem als boxadors que prenen part a la vetllada, que divendres, dia 2, de set a nou, tindrà lloc el pesatge i reconeixement mèdic a la Federació Catalana de Boxa, la qual averteix que el qui deixi de presentar-se tindrà el càstig corresponent.

Heus ací el programa:

1. Mosques: Jinguell (Diana) i Arqueta (Puching).
2. Mosques: Manrubio (Diana) i Alonso (Barceloneta).
3. Galls: Pozo (Centre) i Vila, nova II (Barceloneta).
4. Plomes: Abella (Diana) i Pairo (Fipiro).
5. Mosques: Larrosa (Barceloneta) i Falsone (Ring).
6. Lleugers: Vixaina (Catalunya) i Ballabriga (Torresenc).
7. Mitjos: Vidal II (Catalunya) i Palau (Barceloneta).
8. Plomes: Llibre (Barceloneta) i Altosano (Sporting).

Suplents: Lázaro, Gómez i Saquero.

Català:

LA PUBLICITAT

fa el teu diari

Clubs Femenins

Sap greu que una senyoreta que està informada a bastament de l'organització d'un Club de París, i tal succeïx amb la senyoreta Lluïseta Canya, redactora esportiva de "La Veu de Catalunya", ignori com es regeix un Club Femení de Barcelona. I ja seria hora que trobant tot el de fora perfectíssim, excel·lent, es comencés a reconèixer l'afany que hi ha a casa per igualar-s'hi, moltes vegades superant-lo.

La idea que manté el Club parisienc que la senyoreta Canya qualifica d'"original", a Barcelona té una concreció perfecta a les classes del benemèrit Institut de Cultura i a les Escoles Municipals d'Ensenyament Domèstic. Naturalment que passant això ací, perd tota originalitat per esdevenir vulgar o corrent.

I si la bona cuina és molt digna de tenir-se en compte, com a espiritualitat té la seva relativa; en canvi, jo crec que voler portar a les noies d'estament modest un mitjà de relacionar-se, d'expansionar-se a l'aire lliure amb jocs que fins ara eren privilegi d'unes quantes, fomentant també la higiene i la vida sana, té bon xic més d'importància, i aquí anem.

I si no fos que es de dolbre un tal desconeixement, a jutjar per les injustes al·lusions de la senyoreta Canya, no ens hauríem ocupat de contestar-hi, perquè hem dit tantes vegades el que ens proposàvem fer, que ja no deuria caldre repetir-ho. El Club Femení d'Esports vetlla pels interessos morals, físics i intel·lectuals de les dones, i ho demostrarà plenament en arribar octubre, temps que sembla es reprèn amb intensitat la vida ciutadana; tenim per a aquesta data una sèrie de conferències a càrrec d'un celebrat doctor, referents a higiene i salutabilitat femenines; altres, a càrrec d'una professora d'ensenyament domèstic, qui ens donarà temes tan interessants com l'embellir la llar, cuina, puericultura... i per fi, també, la sociologia femenina amb la multiplicitat dels seus problemes, estan encarregats a persona competent.

Es això d'un Club d'Esports, només? I que la Biblioteca funcioni des del primer dia que s'inauguri el gimnàs, no és prou significatiu? No li diu res a la senyoreta Canya? En el conreu del esport que practica el nostre Club, hi ha una direcció científica prou solvent per a fugir del perill dels casos patològics que prevé. I si una vegada s'és invitat a festejar un cercle amic en la seva diada, aportant-li el nostre concurs per a celebrar-ho, no vol pas dir això que actua públicament sigui un fi del Club.

El millor fóra que senyoretas de la vàlua de la reportera que ens ocupa, les quals poden fer tanta tasca efectiva per al perfeccionament de la dona, sumessin llurs esforços a aquestes que, com nosaltres, fem molt més del que podem, malgrat de no reunir les condicions necessàries; llavors, reunits els punts de mira de cadascuna, l'obra guanyaria en perfecció, i el treball de crítica seria molt més fàcil, car li assegurem que és bon xic més fàcil jutjar que no obrar, tenint sobretot en compte el treball ardu que es necessita per a juntar i organitzar un miler de persones, mantenint els mitjans econòmics. Hom ha de tenir la paciència d'esperar una miqueta només, i sense dir que ho farem molt bé, avengo que els desigs i els esforços són en proporció d'aconseguir-ho.

ENRIQUETA SECCU I BASTIDA

ATLETISME

Un breu comentari a la sessió atlètica de diumenge passat a Manresa

Ahir avengàvem el que havia estat l'important acte d'esports celebrat diumenge passat a Manresa, a honor de l'atleta Joan Cunyat.

Avui ens plau d'afegir-hi encara alguns comentaris al que varen ésser les diferents proves atlètiques, els resultats tècnics de les quals ja avengàvem.

La lluita Roa-Jonguera en els 100 metres lliures fou de les més belles de la reunió; fins els 80 ms., Jonguera anava una mica destacat, però Roa es trobava molt ben col·locat i en el "rush" final aconseguí superar d'un pit el seu coequipier. Bella cursa dels dos i bella marxa aconseguida, que representa un 11" 1-5 sobre les cendres de Montjuïc.

Dels participants locals, Bover, amb molta energia, s'adjudicà una victòria fàcil. Si aquest xicot treballés l'estil, podria millorar moltíssim; hi ha "pas-ta" i caràcter, dues qualitats essencials; de totes maneres és possible que

els 400 m. fos la distància ideal per a la seva facultat.

En els discos no vèrem res de nou, fora la regularitat dels trets de Laffite i Culi, Capó, que exagerava els moviments d'impuls, demostrà resultats fàcils i obtingué una marca força acceptable. Amb menys esforç pot arribar a tirar molt més. Bo serà que l'haver vist els llançadors amb el seu costat actuant diumenge, li serveixi per a millorar el seu irregular estil.

Laffite en l'alçada obtingué una de les millors marques de la tarda, i millorà dos centímetres i mig l'obtinguda per Olivella en els campionats i que li valgué el primer lloc. Dels locals, Cornelles 'ho féu molt bé, engegà que també té molt per millorar.

En els 400 m. obstacles la lluita semblà ésser un passeig; malgrat d'això el temps assolit és força acceptable, molt més tenint present que fou obtingut sobre un terreny dur i amb diverses combinacions canviant de carreteres.

A la javelina vèrem netament superat per Culi a Laffite, que sempre s'ha mostrat un dels llançadors més regulars.

L'atleta del Badalona amb aquesta magnífica marca, s'ha superat el seu rècord de més de quatre metres. Una nova prova de les grans possibilitats que té per adjudicar-se la davantera en un Decathlon.

Capó ens mostrà un bell cop de brag que amb seguretat d'ací a poc el portarà entre els bons especialistes.

Amb la perxa, Mateu es limità a realitzar uns quants salts en pla d'entrenament, i cansat per l'esforç dels 400 obstacles que acabava de fer, no volgué forçar.

L'atleta manresà Trias, després de els 260 m., segurament pels nervis els 260 ms., segurament pels nervis el que dominava, continuà saltant els 280, 290 i establí el nou rècord de Manresa a 3'04 ms.

Culi, que en la sessió d'un genoll hagué d'afegir l'handicap que li representava el no poder fer com és degut el sot per "clavar" la perxa, es trobà amb què hagué d'esforçar-se perquè el públic manresà es pogués fer càrrec de la vistositat dels seus salts.

De no haver estat un homenatge, Culi no hi hauria participat, ja que des de fa més de vuit dies està en pla de curació i havia suspès l'entrenament.

Els 100 m. obstacles fou una bella cursa en la qual sempre portà avantatge el nostre atleta del Badalona, Roca: tant ell com Mateu demostraren trobar-se en molt bona forma, ja que el temps és dels més remarcables.

En el martell, Tugues segon se'ns mostrà poc desitjós d'assolir una marca: es limità a fer una demostració pràctica de com es realitza aquest difícil llançament.

I per a acabar, de nou renovem la nostra felicitació per la bella jornada de propaganda que diumenge es realitzà a Manresa.

MOLOCK'S

Se celebraran definitivament a l'Estadi de Montjuïc els "Dirt-Track"?

Han arribat a la nostra ciutat nou dels deu motociclistes que segons sembla — ja que oficialment no s'ha dit res — han d'actuar en les carreres motociclistes sobre pistes planes que es projecta fer a la pista de l'Estadi de Montjuïc. Els arribats són: Stitchevich (australià), Douglas, dels fills del popular constructor de motos; Elliot, Vincilar, Hilton, Pafp, Dallison, Morris i Preston, tots anglesos. Demà, divendres, arribarà un altre dels components de l'equip.

Es proposen els motociclistes celebrar dissabte unes proves sobre el terreny, convidant-hi les federacions, clubs, aficionats i Premsa, per tal que tots es donin compte del que són aquestes exhibicions, de gran emoció espectacular, i que — segons diuen — en res no han de perjudicar la magnífica pista de cendra de l'Estadi. Per tal d'evitar-ho, sembla que s'estendrà una capa de cendra, idèntica a la que ja existeix, d'un gruix de cinc centímetres, i si pot ésser, s'augmentarà la seva gruixària.

Per a orientació del públic, diuen els promotors d'aquestes carreres que a la pista de Stamford-Bridge, on se celebren els més importants concursos atlètics d'Anglaterra, només cal dos o tres dies per a habilitar la pista de cendra per a les carreres de motos i no fa molt, en tres setmanes s'han donat diverses exhibicions atlètiques i motociclistes.

Pel que es refereix a l'Estadi de Montjuïc, es muntarà al voltant, a més, una tanca metàl·lica defensiva de la pista, tanca que tindrà una alçada de 25 cm., amb un bord de fusta en la seva part inferior, i ressorts d'estaca a estaca, tal com es col·loquen a Anglaterra per a aquestes manifestacions de motorisme esportiu.

Quant al programa, es calcula celebrar una exhibició el dia 11, amb la qual els corredors estrangers hauran tingut temps d'habituar-se al nostre clima i preparar-se. Es tracta, a la vegada, de veure si els motociclistes locals es preparen i animen per a organitzar una prova exclusivament nacional també i a ésser possible, una prova "handicap", entre estrangers i els d'ací.

DEL TURF

L'establiment de l'"Aposta Mútua" a Anglaterra

L'esdevenidor de les carreres a la Península

L'aposta mútua, a Anglaterra, diuen que obté un èxit extraordinari, era de suposar, ja sabem com està d'acostumat el poble anglès a les carreres per a les quals té una gran passió, com medi, primer, de la cria del pur sang per adobar les altres races cavalleres, i en segon lloc, com un mitjà per a jugar alguns cabals, no trobà fins fa poc, altre medi que acudir als donadors o bookmakers, els quals per a totes les carreres de l'any, no importava a quin data abans, admeten apostes i donen la quota o sigui el tant per cent més o menys crescut en cas de vèncer el cavall demanat, segons les probabilitats d'aconseguir la victòria. Amb aquest sistema, la professió de donant ha obtingut un nombre de beneficis fabulosos, i són molts els que es dediquen a aquest ofici de bookmakers, els quals han arribat a milionaris en pocs anys.

El marge de rendiment que obtenien, i obtenen encara avui, no el reparteixen ni poc ni molt per a l'encoratjament de la cria cavallera, i no donen cap quantitat a les societats de carreres, per això la vida d'aquestes era mig-grada i pobra, i éssent la seva professió fer córrer a Albí, funció solament de Lords, milionaris i negociants, i en ocasions, de "bookmakers", per a servir de medi a combinacions inancieres més o menys berlinesques, i quedant-se els guanyos per a ells.

El Jockey Club Anglès, l'entitat més important del món en qüestions del turf, veí com de dia en dia disminuïa el seu capital social i augmentava la capacitat econòmica dels "bookmakers", en aquest cas, i tement pel pervindre de les carreres, un grup d'homes polítics presentà al públic el projecte d'instituir l'aposta mútua, tal com funciona a França i a d'altres països. A l'anunci de la institució de tan transcendental mesura, els peridics de tots els matissos esgrimiren tota mena d'armes defensives o atacant la nova mesura que rasbalsava tota la tradicional potència dels "bookmakers", bons i prudents jutges i escriptors amants de la prosperitat de les carreres angleses i de la netedat del pur sang, feren oir la seva veu i, finalment, prengué la proposició estat parlamentari, éssent motiu el tal projecte de profundes discussions, i aconseguint finalment el Parlament, l'ordre de la creació de l'aposta mútua.

Els primers dies, no assolí, precisament, un èxit, però ben prompte el públic s'adonà que repartia quantitats superiors l'aposta mútua a donadors o "bookmakers" i llhora actual, per afirmar-se que el gros públic anglès, que concorre als hipòdroms, s'adona més a les taquilles per adquirir els tiquets que no pas, visita els tradicionals parais dels "bookmakers".

Ja era hora que la cria cavallera anglesa tingués prou mitjans per veure l'aposta mútua serà la nova institució que podrà assegurar una esplèndida vida a la cria nacional, repartint quantitats equitatives als criadors per a invier-les en ella.

Creiem que s'apropa una nova era per al pur sang de l'altra banda del canal de la Manega, i els criadors d'allà s'aprofitaran amb escreix dels mitjans que l'aposta mútua, per mitjà de les societats, passarà a les seves mans. Ovídem una empena forta i certament dirigida envers el millorament del cavall de carrera i llurs fruits no es tardarà molt de temps a veure'ls com són realitat.

Sols manca que el públic segueixi acudint als hipòdroms a jugar els seus cabals en la "chance" dels diversos concurrents a les carreres.

En volem ocupar un moment d'atenció.

Sevilla està en pla de crear un afició intensa i extensa, preparant-se anualment a celebrar un mitin a la primavera i un altre a la tardor, de molta importància, i la transcendència de qual ben aviat es veurà. En aquest cas, Madrid, no celebraria més que un llarg mitin a la Primavera, tradició d'antegut tot l'efectiu a la capital d'Andalusia, a primers d'octubre i donant l'esplendor que és creditora en aquella terra, apta per a la producció de cavalls de carrera, amb una llarga temporada.

A nosaltres ens plau molt aquest acord, i fem vots perquè l'èxit aconegui els esforços dels organitzadors.

De Barcelona, en canvi, en tenim molt males notícies respecte l'esdevenidor de la pista verda.

NIMBUS

F U T B O L

PER QUE RICARD ZAMORA NO HA SIGNAT PER L'ESPANYOL

Sota aquest mateix títol, publica el nostre col·lega "El Noticiero" d'ahir: "Entre las fichas que el Español ha presentado a la Federación Catalana de Fútbol no figura la de Ricardo Zamora, y como este detalle coincide con unos rumores circulares sobre el desacuerdo existente entre el guardameta nacional y el Español, esta mañana nos hemos entrevistado con Zamora."

Le hemos encontrado en el Frontón Novedades, donde acababa de jugar un partido a cesta y de "hacer un poco de piernas".

—No hay fundamento para la serie de rumores y suposiciones que han circulado estos días, y aumentadas, según veo, al comprobar que mi ficha no está en poder de la Federación junto con los demás compañeros de equipo.

Si no he firmado, es única y exclusivamente porque no se me ha presentado la ficha, sin duda porque el señor La Riba está ausente de Barcelona.

—¿Pero es su propósito firmar-la?

—¿Por qué no? Por mi parte espero que no habrá ningún inconveniente, después de la entrevista que he de tener con el señor La Riba.

Queda, pues, bien claro que no existe motivo alguno para suponer que Zamora haya dejado de firmar por diferencias surgidas entre él y la directiva del club blanquiazul, en todo caso éstas habrán de surgir después de la entrevista antes mencionada.

ASSEMBLEA EXTRAORDINARIA DE L'ESPANYOL

Són convocats els socis del Reial Club Deportivo Espanyol, per a l'Assemblea general extraordinària, que tindrà lloc dissabte, dia 3, a dos quarts de deu de la nit de primera convocatòria i a les deu de segona, en el Teatre Parthenon situat al carrer de Balmes, núm. 137.

Ordre del dia: Lectura i aprovació dels nous Estatuts.

Acabada la dita Assemblea es procedirà a la celebració de l'anual ordinària en el mateix local, de primera convocatòria, i trenta minuts després de segona, la qual ordre del dia serà la següent:

Lectura i aprovació de l'acta anterior. Lectura i aprovació de la memòria de l'actual exercici. Lectura i aprovació de l'estat de comptes. Elecció de la nova Junta Directiva.

No es tracta aquí de fer cap envestida al flamant Comitè Esportiu, però ens sembla que, donada la proximitat d'aquesta demostració moticiclista, nova en el nostre país, i que potser cridarà molt l'atenció, és veritablement inèdit que hom oficialment encara no en sapiga res, i que s'hagi d'atendre a les referències que sobre el particular donen els promotors anglesos.

jecte de profundes discussions, i aconseguint finalment el Parlament, l'ordre de la creació de l'aposta mútua.

Els primers dies, no assolí, precisament, un èxit, però ben prompte el públic s'adonà que repartia quantitats superiors l'aposta mútua a donadors o "bookmakers" i llhora actual, per afirmar-se que el gros públic anglès, que concorre als hipòdroms, s'adona més a les taquilles per adquirir els tiquets que no pas, visita els tradicionals parais dels "bookmakers".

Ja era hora que la cria cavallera anglesa tingués prou mitjans per veure l'aposta mútua serà la nova institució que podrà assegurar una esplèndida vida a la cria nacional, repartint quantitats equitatives als criadors per a invier-les en ella.

Creiem que s'apropa una nova era per al pur sang de l'altra banda del canal de la Manega, i els criadors d'allà s'aprofitaran amb escreix dels mitjans que l'aposta mútua, per mitjà de les societats, passarà a les seves mans. Ovídem una empena forta i certament dirigida envers el millorament del cavall de carrera i llurs fruits no es tardarà molt de temps a veure'ls com són realitat.

Sols manca que el públic segueixi acudint als hipòdroms a jugar els seus cabals en la "chance" dels diversos concurrents a les carreres.

En volem ocupar un moment d'atenció.

Sevilla està en pla de crear un afició intensa i extensa, preparant-se anualment a celebrar un mitin a la primavera i un altre a la tardor, de molta importància, i la transcendència de qual ben aviat es veurà. En aquest cas, Madrid, no celebraria més que un llarg mitin a la Primavera, tradició d'antegut tot l'efectiu a la capital d'Andalusia, a primers d'octubre i donant l'esplendor que és creditora en aquella terra, apta per a la producció de cavalls de carrera, amb una llarga temporada.

A nosaltres ens plau molt aquest acord, i fem vots perquè l'èxit aconegui els esforços dels organitzadors.

De Barcelona, en canvi, en tenim molt males notícies respecte l'esdevenidor de la pista verda.

NIMBUS

Velòdrom de Sans

Gran match darrera moto

Els francesos

BEYLE

LASBORDES

contra els nacionals

J. CEBRIA FERRER, campió d'Espanya.

V. CEBRIA FERRER

Proves populars

El futbol a les comarques

A BORGES BLANQUES

F. C. Borges, 5

U. E. Castellón, 0

Borges Blanques. — El dia 25, a l'camp del Borges F. C., se celebrà un interessant encontre entre els equips esmentats, que va ésser un dels més vistosos, malgrat la superioritat tècnica dels locals, que va manifestar-se en tots moments.

Centrada la pilota, el domini s'alternà, però més tard el Borges s'imposà d'una manera sorprenent, i en un quart de joc aconseguí tres magnífics gols, que desmoralitzaren per complet l'equip visitant.

Els autors dels gols foren Belat (2), Cornudella, Camí i Minguela.

L'àrbitre, senyor C. Ferrer, molt voluntariós i imparcial.

Els jugadors locals tots estigueren encertats, i obsequià al nombros públic jugades de veritables mestres, particularment el tercer Cornudella, Belat i Vallès, que amb llur brillant i insuperable actuació donaren gran relleu a l'encontre.

A la linia mitjana, si bé va flaquejar un xic Sans, Ferrer i Cliviller estigueren molt bé.

Be és defenses. El porter Duran, en les seves poques intervencions, ho féu amb molta oportunitat i encert.

El mateix equip, divendres passat, traslladà a Belianes, amb motiu de la festa major. El nostre equip guanyà el Belianes F. B. per 3 a 1.

En Duran, a la porta, fou l'heroi de la tarda.

L'equip de l'un i l'altre partit és: Duran: Martí, Gorgues; Sans, Ferrer, Cliviller; Vallès, Belard, Cornudella, Camí i Minguela.

A TORÀ

Xavier Regàs a l'Ateneu Polytechnicum

Ahí, a les vuit i una vespere, el nostre company Xavier Regàs va donar la seva anunciada conferència sobre "Nacionalisme i internacionalisme". Hi assistí una nombrosíssima concurrència.

Va començar afirmant que no era el seu propòsit de fer un anàlisi profund del Nacionalisme i de l'Internacionalisme. Va dir que el seu interès consistia a senyalar el sentit en què cal aplicar aquestes dues ideologies davant la complexitat de la vida internacional contemporània.

El Nacionalisme és l'aspiració legítima d'un poble a tenir política pròpia, aquesta és la definició que ens va donar un dels tractadistes polítics més estimats. Va presentar-se com un moviment de llibertat contra el cesarisme dels grans imperis que va formar l'Estat Modern. D'una manera indolenta, en afirmar la sobirania absoluta de la nació, li donen un gran forat als principis de la Revolució francesa. Naturalment, l'escampen per tot Europa, les guerres que succeïren a aquell gran terrabastall. Napoleó, que ens va recollir l'herència, va afavorir (amb miras completament egoistes, va dir-ho) l'emancipació de les nacionalitats sotmeses als Estats que ell dominava. Són d'una d'aquestes n'hi va haver que, pel fet de trobar-se en època de l'abjecció més absoluta, no va saber aprofitar-se de la llibertat que se li donava per un mitjà tan inespèrat com l'antidemocràtic.

El conferenciant va seguir exposant les diferents èpoques del Nacionalisme que varen tenir lloc en el segle passat i a començaments de l'actual: Itàlia, els països americans, Polònia, Irlanda, Hongria, Bohèmia, Noruega, Macedònia, etc., i acabà referint-se a la guerra europea i a la Conferència de la Pau, dedicant un calorós elogi a la memòria del president Wilson.

Després passà a l'Internacionalisme. Va presentar-lo com l'aspiració que tendeix a reduir les fronteres traçades per la Història per a fer viure la humanitat reconciliada en una organització única, en la qual les nacionalitats d'arreu no seran més que regions de la gran nació universal.

Les primeres manifestacions de l'esperit internacionalista podem trobar-les en els religions. Sis segles abans de J. C., el Budisme proclamava la fraternitat dels homes i la igualtat de les races, de les nacions i de les castes. El Cristianisme, en convertir en religió internacional i universal la religió nacional jueva, fa donar un altre gran pas a l'ideari internacionalista.

Avoreixen extraordinàriament l'internacionalisme els grans invents. La impremta facilita la comunicació entre els homes, subdita els Estats més distants. El maquinisme exigeix una ampliació dels grans mercats comercials, fent-los sortir dels mollos localistes, i al mateix temps dona lloc a la formació dels grans nuclis obrers; finalment, el desenvolupament dels mitjans de comunicació moderns, que permet de posar-se en relació els homes de tot el món i fa impossible la continuïtat dels prejudicis i el tancament nacional.

Però per damunt de totes aquestes raons, el pas definitiu el fa donar l'aberrisme. El dissertant exposà amb claredat els diversos moviments tendents al proletariat fins arribar a manifestar de Karl Marx i Engels (1848) i la formació de la primera Internacional l'any 1864.

Exposades les dues ideologies, va dir que el que era interessant era de veure què en guanyava el de la vida ciutadana per dos a un.

No obstant, els torrencs, podem estar segurs dels nostres jugadors, tant per l'entusiasme, com pel bon comportament envers els altres equips, així com també per l'ús de la força. Unicament es de desitja que els de Solsona arribessin jugadors escollits d'altres clubs, per tal d'adjudicar-se la victòria.

El públic, molt correcte, va aplaudir jugadors de tots dos equips contents. Fins es va concedir un punt més cap mena de protesta, malgrat haver entrat dos jugadors del Solsona al porter del Torà, tenint ell la pilota i estant a terra.

De totes maneres, el Solsona féu un partit que fracassà davant l'entusiasme dels jugadors del Torà.

Els que més es destacaren per part dels locals foren Riera, Santamaría, Padilla i Simó.

L'arbitratge, encertat.

A BANYOLES

Atletic F. C. i C. D. Tursers, 1.

Banyoles. — El fet de trobar-se per primera vegada, després del torneig interlocal, fou que el camp oferís un bell aspecte.

Toca escollir camp a l'Atletic, que ho féu a favor del vent. Contrada la pilota, els atletics efectuaren un avenç per l'esquerra, però la força defensiva del Tursers ho detingué tot. Es veu certa nerviositat en les rengles atletes, que no encerten els xuts a gol. Seguidament el Tursers s'abansa i avança per l'ala dreta, Fontaner llança un centre precís, el qual, però, Cros fa passar la bola arran de pal.

A la segona part es veié un fort domini de l'Atletic, però no pogué aconseguir gràcies a la forta resistència que posaren els defensors del Tursers.

La ben entrada aquesta part, l'Atletic fou castigat amb un penalty, que, tret per Gratacos, fou el gol del Tursers i el primer de la tarda.

L'Atletic es llança a un fort atac, que obligà el porter del Tursers a efectuar bones parades.

terminar quina la d'esser la posició liberal enfront d'elles. En primer lloc, va afirmar que calia aclarir i deixar ben establert que Nacionalisme i Internacionalisme no són dues idees contradictòries. La contradicció que s'hi ha volgut veure és fruit d'haver-les observades amb un criteri excessivament simplista. L'explicació del seu punt de vista, el conferenciant creu trobar-lo en la mateixa diferència que hi ha entre els conceptes de Nació i d'Estat. És el nacionalisme estatista el que és eminentment anti internacionalista — va dir.

Va combatre la idea de l'internacionalisme antipatriòtic, encarnat en la cèlebre frase de Gustave Hervé: "La bandera cal llançar-la al fèrret". No tan sols cal combatre aquest internacionalisme, sinó que presentar-lo d'aquesta manera és una lamentable equivocació. L'autor al·ludit, quan va llançar la frase esmentada, l'any 1900, afirmava que el món marxava vers l'internacionalisme perquè en l'Estat Mitjà pot dir-se que hi havia tants Estats com senyors feudals, que aquests petits Estats varen donar lloc, en agrupar-se a la formació de les nacionalitats europees, i que moltes d'aquestes havien estat absorbides pels grans Estats moderns, i acabava dient: Ara hi ha menys Estats que a l'Estat Mitjà. D' mica en mica arribarem que no n'hi haurà més que un. Això és una absurditat. Equival a justificar totes les opressions i el cesarisme més descarat amb tal d'obtenir una internacionalització basada en la llei del sabre. I a més, ara ens trobem que, al cap de vint anys, moltes de les nacionalitats europees han obtingut la seva llibertat. Al continent hi ha més Estats que aleshores, i, en canvi, ens hem acostat molt més al veritable internacionalisme.

Va recordar que, recentment, Lucien Romier ha fet observar que una de les paradoxes més típiques dels temps moderns és que com més clara es manifesta la solidaritat d'interessos entre els nuclis humans, com més s'internacionalitzen els Estats, més net, més compacte és el sentiment de pàtria en les nacionalitats.

Va posar de relleu altres opinions de coneguts tractadistes, i va dir que aquestes consideracions ens han de servir per sortir al pas dels que, pensant-se que així serveixen millor una ideologia esquerrana, refusen de dir-se nacionalistes i volen reduir els problemes d'aquesta mena a límits purament regionals. Va desfer amb gran solidesa d'arguments aquesta manera de pensar, i va fer veure com els que pensen així no veuen que, per anar a guanyar un nacionalisme just i gens perillós, en fan créixer un d'estatista, xoví i temible a tot ésser-ho.

Finalment, va afirmar que aquest problema en el fons és únicament i exclusivament un problema de democràcia. En uns paràgrafs brillantíssims va indicar el camí a seguir. Reduir el poder estatal per mitjà de la justa aplicació dels principis liberals a la política interior. És a dir, establir la sobirania de la nació, i a l'exterior, negació de l'absoluta sobirania estatal, així és una veritable Societat de les Nacions. Aleshores veurem com indefectiblement marxarem vers el veritable internacionalisme. Aleshores veurem com la justificació justa del principi de les nacionalitats era l'ètica obligada per a arribar a la sòlida i definitiva solidaritat universal.

Un cop acabada la interessant conferència, el nostre amic va ésser molt felicitat i aplaudit amb entusiasme.

Quan mancaven pocs minuts per acabar, Brufau fou castigat per mans d'una xarxa; tirat el penalty per Noguer, es convertí en el gol de l'empat.

El Tursers intenta desempatar en executar un córner, que Collell desvia a kick.

Amb el resultat d'un a un acabà l'encontre, el qual resultà interessant fins als darrers moments. El domini fou alternat.

Del Tursers els millors foren Bonal, Pujolàs, Gratacos, Bramon i Cros, i de l'Atletic Noguer, Grabuleda i Palomer.

L'arbitratge estigué a l'altura del partit.

A les ordres del senyor Mas, els equips s'arrencaren de la manera següent:

Tursers: Bonal; Brufau; Pujolàs; Fontaner I (a la segona part Baillón); Gratacos; Busquets; Fontaner II; Bramon; Cros; Vidal (a la segona part aquest es retirà i passà a ocupar el seu lloc Fontaner I); Collell.

Atletic: Dilmé; Palomer; Grabuleda; Micoló; Pujol; Pérez; Nortella; Serra; Noguer; Nierga i Bofill.

A LA BAUMA DE CASELLBELL I VILAR

C. E. Bauma, 5 - Olesa C. D. i C. E. Esparreguera 5 - C. E. Bauma, 4 La Bauma. — El diumenge 21 tingué lloc el primer partit anunciat, en el qual el Bauma demostrà tenir un joc molt superior al combinat de l'Olesa, compost per sis jugadors del primer equip i cinc del segon.

En aquest partit el Bauma arrencà: Calsina; Muns; Claret; Viarnez; Gorrera; Polo; Ibañez; Pujol; Gómez; Vila i Esparver; tots ells compliren molt bé, si bé Vila demostrà que no és el seu joc el d'interior, malgrat que fou l'autor del gol més esplèndid dels cinc que marcà el Bauma.

El partit de diumenge passat es jugà

al camp de l'Esparreguera. Quan mancaven només deu minuts per acabar el partit, el resultat era de 5 a 1 a favor de l'Esparreguera, el qual presentava quatre reserves, però amb ganes de quedar bé fou l'amo del camp gràcies a la deficient feina descabellada per l'arbitre. Quan mancaven els deu minuts esmentats, la davantera del Bauma, fent un joc esplèndid, aconseguí tres gols que reduïren a la més petita diferència el resultat del partit, el qual s'hauria acabat amb un empat si no s'hagués donat per acabat el partit en el moment precís que rematava Ibañez.

Els millors jugadors pel Bauma foren Calsina R. (que substituï en aquest partit a Pujol), Gómez i Vila a la segona part, que actuà de mig, puix que en la primera, que jugà de davanter, no féu res de bo. Els més dolents, Calsina V. i Claret, i a estones Gorrera i Ibañez.

Diuen que per la festa major, que s'escau el dia 13 d'aquest mes, es jugarà contra un fort combinat del Terrassa F. C. Es disputarà una bonica copa, donada pel molt conegut sastre senyor Pere Junyent.

CINEMA

La moda en blanc i negre

EL MESTRATGE DEL MIRALL

El mirall, aquest utensili tan destestat pels moralistes, ha adquirit en la nostra època, en què es considera una obligació de tota dona de presentar-se en el seu aspecte més agradable, d'una utilitat insubstituïble. És per això que el que abans es considerava un vici de coqueteria, ara, si no es limita a una contemplació embadalida i inútil, és té per obligació de tota dona que sap el que li cal per fer agradable la seva presència als seus semblants. És per això que Aileen Pringle pregunta a les noies si ja passen prou temps davant del mirall, i s'afegix:

— Conèixer-se a si mateixa, no és una vana coqueteria, sinó una part vital de l'educació de tota dona. És una part important del treball de tota actriu, de tota doncella, de tota dona que vol estudiar normalment les seves faccions, i no és considerada vanitosa quan ho fa. Les dones més atractives del món són aquelles que donen una part de llur temps a l'estudi de llur personalitat, i no hi ha cap raó que impedeixi que tota dona procuri fer-se el més atractiva possible. La veritat és que aquelles que no es miren al mirall, és que van, innecessàriament, mal forjades.

"Si em demanessin una regla per a la dona que es preocupa de vestir amb gust — segueix Aileen Pringle — li donaria la següent: conèixer-te tu mateixa. I això no es pot fer a menys de mirar-se sovint al mirall, però en tots els angles, i fins en mirors de cos enter!"

"Encara que això sembli perdut de temps, en realitat n'estalvia, perquè quan heu après de saber com realment sou, sabeu immediatament quins vestits i capells us aniran bé, i això us estalviarà molt de temps quan hagueu de córrer botigues."

Un detallat estudi davant del mirall us dirà quina mena de maquillatge us afavoreix més, ensenya la gràcia de les actituds i dels moviments i dona un punt de perfecció a l'airement inassequible, si no és té ja de natural."

Aquest punt de perfecció, física, naturalment, és impossible que a la nostra època hagi pogut ésser rebut de naixença per totes les que en fan mostra.

LES FLORS EN EL CAPELL I EN EL VESTIT

Es qüestió de tenir molt bon gust per utilitzar les flors en els vestits d'estiu d'enguany, sense fer que el vestit sembli passat de moda. És per això que Edward Stevenson, dibuixant de modes de la First National, ha tingut la idea de combinar-ho amb èxit, fent iguals les flors que es porten al museu a les que guarnixen el capell d'estiu.

Doris Dawson, l'actriu de cabells color roig ticià, porta un vestit de blanda color orquidea, recte de línies, però amb una peça de chiffon violeta que, naturalment, dona una gran lleugeresa a la part superior del cos. Damunt del museu hi ha un gran ram de violetes que cau suauament damunt del cos. El capell, de crin orquidea, porta una cinta estreta de vellut violeta al voltant de la copa i un altre ram de violetes cau damunt l'ala. Les vores del capell són de tul violeta.

LA SEVERITAT. JA NO ES CHIC

"Encara que una elegant simplicitat continua essent l'al·la i l'omega de l'afabell, la severitat en el vestir ja no és "chic", afirma Diana Ellis. Fins en els vestits sastre més nous d'aquesta temporada porten detalls que evidencien la suavitat i feminitat de la moda actual. Els colls de les jaquetes s'allarguen en dèrques de colors vius, que poden ésser carregadament elegantment al volt del coll i els sueters de colors alegres prenen el lloc de les bruses sastre.

Els jerséis i els anglesats comencen de notar-se per llur absència en els llocs i ocasions de tarda, encara que siguin de poc vestir, continua Diana Ellis. En comptes d'això, els alegres conjunts estampats o bé les combinacions de jaqueta i vestit estampats també, són els afavorits per la moda. I les vores desiguals, els drapats i

EL CAMP DE L'ESPARREGUERA. Quan mancaven només deu minuts per acabar el partit, el resultat era de 5 a 1 a favor de l'Esparreguera, el qual presentava quatre reserves, però amb ganes de quedar bé fou l'amo del camp gràcies a la deficient feina descabellada per l'arbitre. Quan mancaven els deu minuts esmentats, la davantera del Bauma, fent un joc esplèndid, aconseguí tres gols que reduïren a la més petita diferència el resultat del partit, el qual s'hauria acabat amb un empat si no s'hagués donat per acabat el partit en el moment precís que rematava Ibañez.

Els millors jugadors pel Bauma foren Calsina R. (que substituï en aquest partit a Pujol), Gómez i Vila a la segona part, que actuà de mig, puix que en la primera, que jugà de davanter, no féu res de bo. Els més dolents, Calsina V. i Claret, i a estones Gorrera i Ibañez.

Diuen que per la festa major, que s'escau el dia 13 d'aquest mes, es jugarà contra un fort combinat del Terrassa F. C. Es disputarà una bonica copa, donada pel molt conegut sastre senyor Pere Junyent.

EL CAMP DE L'ESPARREGUERA. Quan mancaven només deu minuts per acabar el partit, el resultat era de 5 a 1 a favor de l'Esparreguera, el qual presentava quatre reserves, però amb ganes de quedar bé fou l'amo del camp gràcies a la deficient feina descabellada per l'arbitre. Quan mancaven els deu minuts esmentats, la davantera del Bauma, fent un joc esplèndid, aconseguí tres gols que reduïren a la més petita diferència el resultat del partit, el qual s'hauria acabat amb un empat si no s'hagués donat per acabat el partit en el moment precís que rematava Ibañez.

Els millors jugadors pel Bauma foren Calsina R. (que substituï en aquest partit a Pujol), Gómez i Vila a la segona part, que actuà de mig, puix que en la primera, que jugà de davanter, no féu res de bo. Els més dolents, Calsina V. i Claret, i a estones Gorrera i Ibañez.

Diuen que per la festa major, que s'escau el dia 13 d'aquest mes, es jugarà contra un fort combinat del Terrassa F. C. Es disputarà una bonica copa, donada pel molt conegut sastre senyor Pere Junyent.

EL CAMP DE L'ESPARREGUERA. Quan mancaven només deu minuts per acabar el partit, el resultat era de 5 a 1 a favor de l'Esparreguera, el qual presentava quatre reserves, però amb ganes de quedar bé fou l'amo del camp gràcies a la deficient feina descabellada per l'arbitre. Quan mancaven els deu minuts esmentats, la davantera del Bauma, fent un joc esplèndid, aconseguí tres gols que reduïren a la més petita diferència el resultat del partit, el qual s'hauria acabat amb un empat si no s'hagués donat per acabat el partit en el moment precís que rematava Ibañez.

Els millors jugadors pel Bauma foren Calsina R. (que substituï en aquest partit a Pujol), Gómez i Vila a la segona part, que actuà de mig, puix que en la primera, que jugà de davanter, no féu res de bo. Els més dolents, Calsina V. i Claret, i a estones Gorrera i Ibañez.

Diuen que per la festa major, que s'escau el dia 13 d'aquest mes, es jugarà contra un fort combinat del Terrassa F. C. Es disputarà una bonica copa, donada pel molt conegut sastre senyor Pere Junyent.

EL CAMP DE L'ESPARREGUERA. Quan mancaven només deu minuts per acabar el partit, el resultat era de 5 a 1 a favor de l'Esparreguera, el qual presentava quatre reserves, però amb ganes de quedar bé fou l'amo del camp gràcies a la deficient feina descabellada per l'arbitre. Quan mancaven els deu minuts esmentats, la davantera del Bauma, fent un joc esplèndid, aconseguí tres gols que reduïren a la més petita diferència el resultat del partit, el qual s'hauria acabat amb un empat si no s'hagués donat per acabat el partit en el moment precís que rematava Ibañez.

Els millors jugadors pel Bauma foren Calsina R. (que substituï en aquest partit a Pujol), Gómez i Vila a la segona part, que actuà de mig, puix que en la primera, que jugà de davanter, no féu res de bo. Els més dolents, Calsina V. i Claret, i a estones Gorrera i Ibañez.

Diuen que per la festa major, que s'escau el dia 13 d'aquest mes, es jugarà contra un fort combinat del Terrassa F. C. Es disputarà una bonica copa, donada pel molt conegut sastre senyor Pere Junyent.

EL CAMP DE L'ESPARREGUERA. Quan mancaven només deu minuts per acabar el partit, el resultat era de 5 a 1 a favor de l'Esparreguera, el qual presentava quatre reserves, però amb ganes de quedar bé fou l'amo del camp gràcies a la deficient feina descabellada per l'arbitre. Quan mancaven els deu minuts esmentats, la davantera del Bauma, fent un joc esplèndid, aconseguí tres gols que reduïren a la més petita diferència el resultat del partit, el qual s'hauria acabat amb un empat si no s'hagués donat per acabat el partit en el moment precís que rematava Ibañez.

Els millors jugadors pel Bauma foren Calsina R. (que substituï en aquest partit a Pujol), Gómez i Vila a la segona part, que actuà de mig, puix que en la primera, que jugà de davanter, no féu res de bo. Els més dolents, Calsina V. i Claret, i a estones Gorrera i Ibañez.

Diuen que per la festa major, que s'escau el dia 13 d'aquest mes, es jugarà contra un fort combinat del Terrassa F. C. Es disputarà una bonica copa, donada pel molt conegut sastre senyor Pere Junyent.

EL CAMP DE L'ESPARREGUERA. Quan mancaven només deu minuts per acabar el partit, el resultat era de 5 a 1 a favor de l'Esparreguera, el qual presentava quatre reserves, però amb ganes de quedar bé fou l'amo del camp gràcies a la deficient feina descabellada per l'arbitre. Quan mancaven els deu minuts esmentats, la davantera del Bauma, fent un joc esplèndid, aconseguí tres gols que reduïren a la més petita diferència el resultat del partit, el qual s'hauria acabat amb un empat si no s'hagués donat per acabat el partit en el moment precís que rematava Ibañez.

Els millors jugadors pel Bauma foren Calsina R. (que substituï en aquest partit a Pujol), Gómez i Vila a la segona part, que actuà de mig, puix que en la primera, que jugà de davanter, no féu res de bo. Els més dolents, Calsina V. i Claret, i a estones Gorrera i Ibañez.

Heus ací June Collier amb un abric de llana d'Angora rosa. Es distingix per la seva línia elegant. A notar els punys de les mànigues raglan. El capell és de feltre rosa

ruixes han desterrat els "fourreaux" rectes que era rigor de portar amb els vestits de nit, no fa pas tant temps."

Tot això em sembla que ja ho sabem; no obstant, és tan pobre l'estiu en qüestió de modes, que qualsevol dita és benvinguda.

HOPE SINCLAIR

NOTES OFICIOSES

KURSAAL I CAPITOL

Com havíem anunciat, avui, dijous, es projectarà en aquests salons un nou programa a base de dues produccions extraordinàries, dues pel·lícules que quan foren estrenades varen obtenir un dels més sorollosos èxits de la temporada. L'empresa ha volgut reunir en aquest programa els dos còmics més celebrats de la pantalla, perquè el públic passi una estona ben divertida amb els originals trucs i la gràcia espontània d'aquests artistes. A l'efecte, es reperturà avui la darrera producció de Rustler Keaton, titulada "El héroe del río", un assumpte molt divertit, en el qual el famós "Pamplinas" fa una de les seves acostumades creacions còmiques.

L'altra cinta és "Relámpago", una de les més grans creacions del simpàtic Harold Lloyd, i en la qual cada escena, cada moment en què ell intervé és un reflex de la gran comicitat d'aquest artista.

El programa, pel que es refereix a les pel·lícules, així com pels noms dels artistes que hi prenen part, no pot ésser més atractiu. Es d'esperar que durant els dies de la seva projecció tots dos salons es veuran molt concorreguts.

SALO CATALUNYA

Avui, dijous, començaran en aquest saló les repeses d'una formosa producció de la marca Paramount, titulada "La ley del hampa". Poc assumpte hi haurà en els quals l'emoció i l'interès es manifestin d'una manera tan intensa com aquest argument, que es troba a més, avalat per la tasca de tres artistes que són una garantia d'interpretació. Clive Brook, George Brancroft i Evelyn Erent rivalitzen en aquesta cinta en la creació de llurs respectius personatges.

També es reprendrà una fina comèdia de la marca Fox, que porta per títol "Plumas de seda", en la qual la part frívola i la sentimental estan admirablement agermanades, i ofereixen ocasió a la bella Madge Bellamy a realitzar una de les seves grans creacions, hàbilment secundades pel conegut actor James Hall.

Les dues pel·lícules ressenyades són de les que llurs mèrits foren elogiats per tots els que les veieren, i que en conjunt formen un programa de "públic", com s'acostuma dir a les grans produccions.

Catalunya

Fets diversos

Morts i ferits, baralles i accidents

A la plaça de les Casernes, de Lleida, morí sobtadament un individu de les només del cap s'ignoren. Era conegut per "Romanones".

A Sallent ha estat detingut Francesc Panisolls i Guillem el qual, la nit del 6 al 7 de juliol de 1919, a la carretera en construcció del terme de Sant Feliu de Buxalleu, de la província de Girona, va assassinar a Joaquim Barrantes.

A Rubí el noi Domènec Vendrell, que estava jugant al terrat de casa seva, al carrer de Sant Pere, va enfilar-se i va caure al pati. Es produí ferides d'alguna consideració.

En el quilòmetre 59 de la carretera de Lleida a Reus, la camioneta núm. 3239, de Tarragona, conduïda pel seu propietari, Josep Cubells, tornava d'una platja quan va despatxar-se i bolcà d'uns deu metres d'altura. El conductor i propietari del vehicle sofri ferides lleus; però els seus acompanyants, Fermí Rull,

Josep Maria Vall, Josep Estrem, Josep Maria Oroy i Toribi Abella, resultaren amb ferides greus, especialment el darrer, al cap.

Tots foren auxiliats a l'Alforja pel metge senyor Ullas, passant després a llurs domicilis de Tarragona, llevat de Toribi Abella, que no pogué ésser traslladat a causa del seu estat.

A l'avinguda d'Alfons XIII de Badalona va incendiar-se l'automòbil núm. 17900. Quedà solament l'esquelet de ferrament i les molles dels seients. No hi hagueren desgràcies personals.

El veí de Tarragona Joan Pedro Gras, habitant al Mas Santromà, ha presentat denúncia a la Comissaria de Vigilància d'haver desaparegut sense causa justificada la seva esposa Maria Brull Margalef.

A Santa Bàrbara, Josep Martí va agredir amb una clau a Francesc Cid Tomás, per antics ressentiments, i li causà ferides al cap de pronòstic reservat.

A la casa número 57 del carrer del Sindicat, de Terrassa, se suscità una renyina entre Josep Estapé Roqueta, de 33 anys d'edat, natural de Sant Quirze de Terrassa i domiciliat a Sabadell, carrer de la Torre, núm. 48, i Joan Canal Comelles, de cinquanta dos anys, la seva esposa Maria Puig Graells i el seu fill Salvador Canal, resultant aquesta darrera amb lesions produïdes amb un bastó.

L'autor de les lesions, Josep Estapé, fou detingut a l'estació del Nord pel guàrdia municipal Joaquim Fainé, qui hagué de recórrer a l'auxili d'una parella de la guàrdia civil. L'Estapé, un cop portat a la Comandància Municipal, manifestà que havia anat a la casa del carrer del Sindicat a reclamar una filla seva de cinc anys de nom Llibertat Estapé Canals i en ésser rebut a cops hagué de defensar-se emprant el bastó que portava.

Ha ingressat a la presó de Tarragona Josep Borràs Muñoz, de Terol, qui, en estat d'embraguesa promogué un fort escàndol.

Acabada la correcció, serà invitat a abandonar la ciutat.

SANT HILARI SACAAM

Estadística: Teatral: Inocentis en els boscos: Exposició de pintures

Segons notes recollides en aquesta darrera dies, l'estadística de moviment d'estiujaents dona un contingent de 1.575.

Assoleix un èxit gran la companyia que actua aquesta temporada al Teatre Tivoli, sota la direcció de J. Torrents, i de la qual forma part Pepeta Fornés.

"El pati blau", "Els savis de Vilatrista" i "Les joies de la Recer", assoliren un gran èxit.

Degut a l'èxit d'aquests dies, han estat que omplint perjudicats pels incendis de boscos, si bé per sort no han estat de molta importància, podien haver causat forts perjudicis.

N'hi ha hagut al Pedró, propietat d'En Sobirà, a les Illes d'En Carbonell i a les Clotes, Fonts dels Agols i Fossa de la Minyona. D'En J. Serres.

Fa uns quants dies que és entre nosaltres el mestre Pedró, de Sabadell.

Es esperada la seva orquestrina, a la qual aquest any ha estat encomanada la part musical artística del Café La Unió.

La senyoreta Maria Riera té exposats al Saló de les Agües una col·lecció de quadros de la seva col·lecció, que són molt elogiats.

Felicitem la senyoreta Riera, que ha tingut l'encert d'exposar per primera vegada una col·lecció tan variada de les seves obres.

SABADELL

El moviment
marítim

VAIXELLS ENTRATS

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general i 114 passatgers, de Palma.
Vapor espanyol "Cabo Roche", amb càrrega general i 6 passatgers, de Villagarcia.
Vapor holandès "Thesus", amb càrrega general, d'Amsterdam.

Vapor italià "Bellanoch", amb càrrega general, de Trieste.
Vapor noruec "Svinta", amb càrrega general, de Màlaga.
Vapor espanyol "Mahón", amb càrrega general i 59 passatgers, de Maó.

Vapor espanyol "J. J. Sister", amb càrrega general i 115 passatgers, de València.
Vapor anglès "Palacios", amb càrrega general, de Liverpool.
Vapor danès "Polonia", amb 569 passatgers turistes, de Copenhaguen.

Vapor francès "Ipanema", amb càrrega general, de Gènova.

Vapor alemany "Kulmerland", amb càrrega general, de Batavia.

Vapor espanyol "Alfonso Sena", amb carbó, de Gijón.

VAIXELLS DESPATXATS

Vapor italià "Bellanoch", amb càrrega general, cap a Tarragona.

Vapor holandès "Skarak", en llast, cap a Sfax.

Vapor holandès "Thesus", amb càrrega general, cap a Gènova.

Vapor francès "Ipanema", amb càrrega general, cap a Buenos Aires.

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general, cap a Palma.

Vapor espanyol "Mahón", amb càrrega general, cap a Maó.

Vapor espanyol "J. J. Sister", amb càrrega general, cap a València.

Vapor espanyol "Ramon Alonzo R.", amb càrrega general, cap a Gijón.

Vapor espanyol "Manuela C. de D.", amb càrrega general, cap a Cartagena.

Vapor alemany "Marsala", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "Virgen de Africa", amb càrrega general, cap a Gandia.

Vapor anglès "Palacios", amb càrrega general i trànsit, cap a València.

AQUEST NÚMERO HA
PASSAT PER LA CEN-
SURA GOVERNATIVA

Petits Anuncis Classificats

Aprententis

guanyant, es precisen en important botiga del Passeig de Gràcia, R. Entença, 22, quart, primera.

COMPRÉS

Joies or

plata, plat i dentadures usades compro, prenent més que unid. Pl. 13, quiosc Jolier, cantonada Portaferrissa.

DISPENSES

Casa particular

desitja un senyor a disposa. Regomir, 8, principal.

VENDES

CAIXES amb coses, tot nou, des de 150 pessetes. Barri de la Barceloneta, número 125, interior.

DIVERSOS

MALALTIES DE LA PELL

Vies urinàries. Defectes sexuals. Raïga X. Radioteràpia. Diarrea. Dr. Ferré Pl. Joan Ramon de Canaleto, 14 (escaleta de la Sastreia).

Malalties dels bronquis

Metge especialista DOMENECH I ROURA. Cortis Catalanes, número 614.

GANGA

Auto Elizalde 7 seients
Venc 1.500 pessetes
Travessera, 177, botiga

FONDA SIMON

ESTIUJANTS

Es on menjaren la millor escudella i olla. Saló per a banquets. Esparteria, 6, i Vidrieria, 12. Tel. 17992

Captes de luxe

PER A CASAMENTS I BATEIGS ANTIGA CASA

BARGUES

33 - SANT PAU - 33

EXPOSICIO INTERNACIONAL DE BARCELONA

OBERTA FINS A LES DUES DE LA MATINADA

Cada dia el públic podrà admirar, fins a les nou de la nit, les instal·lacions industrials, tant estrangeres com nacionals, en els diversos palaus de l'Exposició.

Queda posat a la venda el Catàleg de l'Exposició, on el públic trobarà tots els detalls per a visitar-la. Aviat es posarà a la venda la Guia de l'Exposició.

La escola d'Art Antic del Palau Nacional i el Palau de l'Art Modern estaran oberts al públic cada dia, de deu a una del matí i de quatre a set de la tarda, sempre que no hi tingui lloc cap festival.

PALAU NACIONAL

ENTRADA AL MATI ... GRATIS
ENTRADA A LA TARDA ... 0'50 PTES.

GRAN PARC D'ATRACCIONS

Roserar - Miramar - Poble Oriental - Font del Gat

Secció japonesa al Palau Alfons XIII

Venda d'articles japonesos

Proximament: "El Balón Infernal", espectacle sensacionalíssim

POBLE ESPANYOL

FESTA MAJOR DEL 3 A L'11 D'AGOST, TARDA I NIT

Dissabte vinent, dia 3, ball a l'envelat. Concurs de xotis amb premis en metàl·lic.

Festes populars

Diumenge, dia 4, a la tarda, gran festa popular. Presentació del Drac i Dragonets de Vilafranca, Els Xiquets de Vall, La Cucafera i Cuqueretes de Tortosa, La Mulassa i el Drac de Vilanova, Moros i Cristians, Gegants, Caps Grossos, Balls típics, Comparses, Galles, Tambors, Cornetes, Músiques, Cavalls, etc.

Diumenge, dia 4, a la nit, ball a l'envelat. Concurs de ball modern amb premis en metàl·lic. Festes populars

Dilluns, 5, tarda, Festa regional: València, Aragó, Andalusia, Catalunya. Dilluns, 5, nit, Concurs de sardanistes amb premis en metàl·lic. Esbart de Dansaires. Barcino i Montserrat.

Dimarts, 6, tarda, Festa popular. Dimarts, 6, nit, Caramelles autèntiques, Cants de conjunt per tots els chors.

Dimarts, 7, tarda, Circ equestre. Dimarts, 7, nit, Opera "Marina".

Dijous, 8, tarda, Gran festa infantil. Dijous, 8, nit, Gran concurs de mantons de Manila, amb premis en metàl·lic.

Divendres, 9, tarda, Festes de barri als carrers del poble. Divendres, 9, nit, Sopar especial a l'envelat (dia de moda).

Dissabte, 10, tarda, Atraccions, Varietats. Dissabte, 10, nit, Representació de la "Verbena de la Paloma". Com a final, Gran ball de mantons.

Diumenge, 11, tarda, Grandiosa cavalcada. Presentació del Drac i Dragonets de Vilafranca, Els Xiquets de Vall, La Cuca Fera i Cuqueretes de Tortosa, La Mulassa i el Drac de Vilanova, Moros i Cristians, Gegants, Caps Grossos, Balls típics, Comparses, Galles, Camells, Tambors, Cornetes, Músiques, Cavalls, La Patum, etc., etc.

Diumenge, 11, nit, com a final de festes, Extraordinari ball de confetti, Festes populars.

Cada dia, llevat dels Divendres, des de les nou de la nit, l'entrada al recinte de l'Exposició serà d'UNA pesseta. Entrada de cotxes, DUES pessetes.

IMPORTANT: Queda suspesa fins a nou avís la venda de Carnets i Abonaments d'entrada a l'Exposició.

Les entrades al recinte de l'Exposició sofreixen un augment d'un 5 per cent, per impost de "Protecció a la Infància".

PALAU DE PROJECCIONS

AVUI, DIJOUS, NIT, A DOS QUARTS D'ONZE

DARRERS DIES D'ACTUACIO DE LA COMPANYIA DE BALLS RUSSOS

SERATA D'HONOR DE THEODORE WASSILIEV

PROGRAMA

I SIMFONIA.
II DANCES RUSSES POPULAIRES ... Anatol Lladov
III DIVERTISSEMENTS

a) Dance desmarains (cançó anglesa).
Geneva et Lladov. Aronsky

b) Dance tartare ... Froman. Poppi

c) Djion-djitzon ... Rigi-Levi et Joukowsky. Chopin

d) Valse ... Blotsky. XX

e) Pas de deux ... Volnova et Igor. Glinka

f) Excentrique. Guerman.

g) Krakoviak ... Quadro de conjunt. Pogohev

IV INTERMEDI MUSICAL
V EROS (Quadro de 1830) ... F. Popi

VI NUIT D'ORIENT
Quadro coreogràfic de conjunt.
"Estrella d'Orient", Orlova; "Les seves amigues", Riki Levi; "Esclaus", Froman et Joukowsky; "Odalisques", Volnova, Guerman, Geneva i Blonsky; "Servidors", Igor i Lladov; "Dames de l'harem", Kedrov, Poleskaya, Clans i Miel; "Eunucs", Strak, Choakev, Bologowski i Rigkov.

PREUS

Bulaca platea amb entrada ... 2'50
Butaca pls amb entrada ... 2'00
Llotja amb entrada ... 25'00

Despatx de localitats per a la funció d'avui i successives a la taquilla oficial de l'Exposició (Marques del Duero i plaça d'Espanya), al Centre de Localitats de la plaça de Catalunya i a la taquilla del Palau de Projeccions.

PALAU DE L'AGRICULTURA

Avui, dijous, dia primer d'agost, gran festival infantil, amb premis als nens. Gegants, Caps grossos, Pallassos, Cucanyes, Carreres de sacs, Putxinelles, Elevació de globus, Focs japonesos, etc., etc. Xarangues, Músiques, Balls, Gatzara continua

Oportunitat es publicaran els detalls o bases per a l'adjudicació dels premis oferts.

Queda terminantment prohibit l'accés al recinte de l'Exposició amb paquets i cistelles.

ELS ESPECTACLES

TEATRES

TEATRE BARCELONA

Companyia de vodevil i grans espectacles de Josep Santpere.

DEU UNICS DIES

Debut, demà, divendres, nit, amb el vodevil en tres actes,

TE... TE... I DEIXA'M DORMIR!

CINEMES

COLISEVM

Orquestra BLAI NET
AVUI, tarda, a les 5, Nit, a les 10.
DARRER PROGRAMA D'AQUESTA TEMPORADA.

REVIETA METRO. GOLDWYN
STAN LAUREL i OLIVER HARDY en
UN DOLOR DE MUELAS
RONALD COLMAN, Neil Hamilton,
Ralph Forbes, Noah Berry, William Powell, Alice Joyce, Narry Brian,
Norman Trevor i Victor Mc Laglen
en la Gran Superproducció Paramount.

BEAU GESTE
INTERESSANT: La projecció de
BEAU GESTE comença, a la tarda,
a les 5'30. A la nit, a les 10'30.
A partir de dilluns vinent, aquest
local tancarà per procedir a la instal·lació dels aparells per al FILM SONOR.

TRIOMF, MARINA I NOU

Avui, l'extraordinària pel·lícula BEAU SABREUR, per Gary Cooper; DON JUAN, represa, per John Barrymore. LO VENGIO UNA MUJER, de gran espectacularitat, gran rialles i actualització. Gaumont. Diumenge, EL GRAN COMBATE.

PIANOS
Chaisson
FRERES

més de 31.000 en ús
Casa fundada en 1864

AUTOPIANO

MODEL 1929
Darrer perfeccionament de la casa
immensa assortit i darreres novetats
en rotllons 88 a 5 pessetes

Pianos de cordes creuades
al complet, terminats i lloger.
Pianos d'ocasió i reparacions
43, CLARIS, 43

KURSAAL - CAPITOL

Preferència, 1 pla. General, 0'50. Avui, a les 5 i a les 10. Represa: EL MERCE DEL RIO, i RELAMPAGO, per Harold Lloyd, i Còmic i Revista.

CATALUNYA

Preferència, 1 pla. General, 0'50. Avui, a les 5 i a les 10. Grans represa: LA LEY DEL HAMP, per Georges Bancroft; PERNAS DE SEDA, Còmic i Revista.

PATHE PALACE

EXCELSIOR :: MIRIA

Avui, EL AMOR VELA; MUCHO RUIDO Y POCAS MUJERES. Còmic, Revista i Grans Cines. Als Països del Excelesior, a més EL MERCADO DEL AMOR.

DIANA - WALKYRIA

El salons de les grans represa: RESURRECCION, MARINO DE AGUA DULCE i EL CABALLERO DEL AMOR.

MONUMENTAL :: COMTAL

BOHEMIA :: ROYAL

Avui, LA MUÑEQUITA MILLONARIA, ANA Y APRENDE i UN CABALLERO DE PARIS, per A. Nienjou. Còmic i Revista.

CINE PARIS Orquestra V. Granados
El preferit per la seva excel·lent ventilació. Tarda, 4'30. Nit, 9'30.

Carne de mar

per Billie Dove i George O'Brien.
VENGA AGUA. Còmic. Rta. atlètica.

ESPORTS

FRONTO NOVETATS

AVUI, DIJOUS, DIA 1

Tarda a les 4'30:

SEGON PARTIT

Ecenarro i Navas

contra

Mandolita i Berrondo

Nit a les 10'30:

PRIMER PARTIT

Erdoza menor i Ansoa

contra

Olazabal, Ugartechea i Jauregui

Detalls per cartells

Bessuadors
MARCA KLEINERT
El més atípic i variat assortit amb més de 30 models diferents en qualitat, forma i tamany. I a preus més econòmics.
Casa Rosich
Hules, Plumeroes, Impeemables, Linbeums, Aspiradores
Central: Bda. Sant Pere, 7. Telèfon 12923
Sucursal I: Avinyuda Portet de l'Angel, 21. T. 19619
Sucursal II: Tapineria 32. Telèfon 12940.

GRANS MAGATZEMS

TIVOLI (Casa Carcla)

Casp, 17 i 19

AGOST

1

Dijous

GRANS REBAIXES

Per a poder presentar la vinent temporada les col·leccions noves en articles de fantasia i confeccions de senyora i nena que tenim preparades

DE L'1 AL 31 D'AGOST

realitzarem totalment tots els articles existents, procedents de la temporada actual, a preus de gran oportunitat i de veritable roclam

Una demostració de la nostra oferta

Crespo seda natural	de	venda	10	ptes.	metre,	a	5'75
Crespo seda natural	"	"	12	"	"	"	8'50
Georgette seda natural	"	"	15	"	"	"	10'00
Pita seda estampada	"	"	8	"	"	"	4'25
Etamin estampat	"	"	1'50	"	"	"	0'80
Etamin estampat	"	"	1'75	"	"	"	1'40
Etamin estampat	"	"	5	"	"	"	3'45
Percale Tivoli	"	"	1'40	"	"	"	1'20
Popelin per a vestits	"	"	2'25	"	"	"	1'60
Vestidets de cretona, de nena	"	"	4'75	"	"	"	2'95
Davantals de teixit, de nena	"	"	2'85	"	"	"	1'95
Granotes de percale, de nen	"	"	3'75	"	"	"	2'20
Combinacions color, de senyora	"	"	9	"	"	"	6'15
Jocs de color, de senyora	"	"	24	"	"	"	12'35
Jocs de núvia, quatre peces	"	"	100	"	"	"	45'00

POSITIVES REALITATS SON SEMPRE
LES OFERTES DELS
GRANS MAGATZEMS TIVOLI